

Luke 16

ASVh with Comments

Summary. This chapter teaches us about service positions that God has entrusted to humans, but humans have misused their authority and used it in the wrong ways; instead of glorifying God Almighty, humans have used their positions to benefit themselves. **Luke 16:1-15.** *The parable of the unrepentant manager.* This parable teaches us about misusing gifts from God, justifying yourselves before men, and pride and love of money as obstacles to faith and repentance toward God. Servants of God who misuse the gifts of God for the purpose of benefiting themselves would rather deal with the dark side and give themselves up to the dark side than ask for mercy and forgiveness from the Lord. As a servant of God, you cannot serve God and money.

บทสรุป บทนี้สอนเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ซึ่งพระเจ้าได้วางใจให้แก่มนุษย์ แต่มนุษย์ได้ใช้สิทธิหน้าที่ของเขาทางที่ไม่ถูกต้องและใช้ในทางที่ผิดแทนที่ได้บูชาพระเจ้าสูงสุด มนุษย์ได้ใช้ตำแหน่งของเขาเพื่อหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง **ลูกา 16:1-5**

คำอุปมาเปรียบเทียบกับผู้จัดการที่ไม่กลับตัว คำอุปมานี้สอนเราเกี่ยวกับการใช้พระพรของพระเจ้าในทางที่ไม่สมควร

เพื่อประกาศตัวเองต่อหน้าคน ความหยิ่งทงและรักเงินได้อยู่ในทางของความเชื่อและการกลับตัวต่อพระเจ้า

ผู้รับใช้ของพระเจ้าที่ได้ใช้พระพรของพระเจ้าสำหรับเพื่อหาผลประโยชน์ให้ตัวเองนั้นจะต้องการที่จะมีการติดต่อกับด้านความมืดและให้ตัวเองแก่ความมืดแทนที่จะขอสำหรับพระเมตตาและการอภัยโทษจากพระเจ้า ผู้ที่เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ท่านจะไม่สามารถรับใช้พระเจ้าและเงิน

Luke 16:16-18. *The New Law and the Old Law.* The Lord gives the prediction about the completion of the Old Law; the Father had fulfilled His promise to His people, but the Old Law cannot be forgotten, and the New Law will be the continuation for making the Old Law complete by the birth of the beloved Son of God, His death on the cross, and His resurrection.

ลูกา 16:16-18 *กฎใหม่และกฎเก่า* พระเจ้าได้ให้คำบอกล่วงหน้าถึงความสมบูรณ์ของกฎเก่า

พระบิดาได้ทำให้สำเร็จถึงคำสัญญาของพระองค์แก่ประชาชนของพระองค์

แต่กฎเก่าไม่สามารถลืมนำไปได้และกฎใหม่จะดำเนินต่อเนื่องสำหรับทำให้กฎเก่าสำเร็จโดยการกำหนดของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

การตายของพระองค์บนกางเขน และการฟื้นคืนชีพของพระองค์ **Luke 16:19-31.** *The rich man and Lazarus.* This story has been given to show the righteous judgment of God regarding the treasures of earth, the way humans use them will lead to the right judgment of God. The beloved Son of God has existed before time, and nothing had happened before time that He did not know about; the people and their actions and what happens in Heaven and Hades, He knows them all.

ลูกา 16:19-31 *ชายเศรษฐีและลาซาลัส* เรื่องนี้ได้ให้เพื่อแสดงถึงการพิพากษาอันยุติธรรมของพระเจ้าเกี่ยวกับขุมสมบัติของโลก

ทางที่มนุษย์ได้ใช้พวกมันจะนำไปถึงการพิพากษาอันยุติธรรมของพระเจ้า พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มีอยู่ขึ้นมาก่อนเวลา

ไม่มีสิ่งใดที่ได้เกิดขึ้นก่อนเวลานั้นที่พระองค์ไม่รู้เกี่ยวกับ ประชาชนและการกระทำของพวกเขาและอะไรที่เกิดขึ้นในสวรรค์และนรก

พระองค์ได้รู้ถึงมันทั้งหมด

¹ And **He** said also to the disciples, There was a certain rich man, who had a **manager**; and **he** was accused unto him that he was wasting his **possessions**.

และ **พระองค์** พูดต่อเหล่าสาวกว่า ยังมีชายเศรษฐีคนหนึ่ง มีผู้จัดการ และเขาได้ถูกกล่าวหาต่อท่านว่าเขาได้ใช้สมบัติของท่านอย่างสำรวย

Comments 16:1. In this verse, pay attention to the report they come to tell the rich man and think about what the manager's duty should be, as the Lord has set some persons to be as managers for helping and guiding in His work. The manager himself also has the duty of taking care of the things that the Lord has given, not just for himself alone, but also for him to give out and share; that is what the manager should do, and this will be the theme of the parable as we go further down. The manager is the person the Lord has set up for certain duties, but he did not do his duties accordingly as received from the Lord, and an accuser has come and reported about what this manager has done. All Christians should watch out for what they are

doing with what the Lord has given them because many accusers are around them and will report to the Lord that they have wasted the Lord's gifts. The accuser here in the verse is the servant of Satan himself.

ความเห็น 16:1 ในข้อนี้ ให้ความสนใจต่อรายงานที่พวกเขาได้มาบอกแก่ชายเศรฐฐีและคิดเกี่ยวกับว่าหน้าที่ของผู้จัดการคืออะไร เมื่อพระเจ้าได้ให้คนหนึ่งเป็นผู้จัดการเพื่อช่วยเหลือและแนะนำในงานของพระองค์

ผู้จัดการเขาเองด้วยกันมีหน้าที่สำหรับดูแลสิ่งที่พระเจ้าได้ให้ ไม่ใช่เพียงเพื่อตัวเขาเองเท่านั้น แต่ด้วยกันสำหรับให้เขาออกไปและแบ่งปัน นั่นคืออะไรที่ผู้จัดการควรจะทำและนี่เป็นเรื่องของคำอุปมาเมื่อเราไปต่อไป ผู้จัดการเป็นคนที่จะพระเจ้าได้ตั้งขึ้นสำหรับหน้าที่อย่างหนึ่ง แต่เขาไม่ได้ทำหน้าที่ของเขาตามอย่างที่รับมาจากพระเจ้าและผู้กล่าวหาได้มาและรายงานเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้จัดการคนนี้ได้ทำ คริสต์เตียนทุกคนควรจะระวังไว้ว่าอะไรที่ท่านได้ทำกับสิ่งที่พระเจ้าได้ให้แก่ท่าน

เพราะมีผู้กล่าวหามากมายรอบๆท่านและจะไปและรายงานต่อพระเจ้าว่าท่านได้ทำให้พระพรของพระเจ้าได้หมดเปลืองไป

ผู้กล่าวหาในข้อเขียนนี้คือผู้รับใช้ของซาตานเขาเอง

“Wasting his possessions.” These possessions are not material things of this earth, but they are gifts of the Lord. The Lord is giving gifts to you to use in doing work for glorifying the Lord and also talking with people to help them realize that all things come from the Lord and all things belong to the Lord. This understanding also belongs to the Lord, and it is for you to share, not to keep it for yourself alone; if you keep what the Lord gives for yourself alone, then you have wasted all the gifts the Lord has given to you.

“ได้ใช้สมบัติของท่านอย่างสำรวย” สมบัตินี้ไม่ใช่สิ่งของของโลกนี้ แต่พวกนี้คือของขวัญของพระเจ้า

พระเจ้าให้ของขวัญแก่ท่านเพื่อใช้ในงานสำหรับบูชาพระเจ้าและด้วยกันพูดกับผู้คนเพื่อช่วยพวกเขาให้คิดถึงว่าทุกอย่างมาจากพระเจ้าและทุกอย่าง เป็นของพระองค์ ความเข้าใจนี้ด้วยกันเป็นของพระเจ้าและมันสำหรับท่านเพื่อแบ่งปันไม่ใช่เก็บไว้เพื่อตัวเองเพียงลำพัง

ถ้าท่านเก็บสิ่งที่พระเจ้าได้ให้สำหรับเพียงตัวท่านเพียงลำพัง แล้วท่านได้ทำให้พระพรของพระเจ้าที่ได้ให้แก่ท่านได้หมดเปลืองไป

Q: How does the accuser have access to the Lord and make accusations?

คำถาม ผู้กล่าวหาที่มีทางไปยังพระเจ้าและทำข้อกล่าวหาได้อย่างไร?

A: The Lord does not sit on His throne and just watch; His presence is everywhere. Also, where His presence is, the accusers, who are around all of His creation, have that chance to be close to the presence of the Lord as well. There is a wall of spiritual block, but they still can make the sound of petition, which can be made known to the Lord. That is the way the accusers can contact the Lord.

คำตอบ พระเจ้าไม่ได้เพียงนั่งบนบัลลังก์ของพระองค์และเพียงมองดู การอยู่ที่นั่นของพระองค์นั้นอยู่ทุกที่

ด้วยกันที่ซึ่งการอยู่นั้นของพระเจ้าเหล่าผู้กล่าวหาซึ่งอยู่รอบๆสิ่งที่พระองค์ได้สร้างนั้นจะได้มีโอกาสเข้าไปใกล้ที่นั่นของพระเจ้าด้วย

ที่นั่นมีกำแพงแห่งจิตวิญญาณกั้นอยู่ แต่พวกเขายังคงสามารถส่งเสียงร้องขอซึ่งสามารถเป็นที่รู้ของพระเจ้าได้

นี่คือวิธีที่เหล่าผู้กล่าวหาสามารถติดต่อกับพระเจ้า

² And having called him, he said to him, What is this I hear concerning you? Give the account of your management; for you can no longer be manager.

² และท่านเรียกเขาว่า ท่านพูดต่อเขาว่า มีอะไรเกิดขึ้นที่เราได้ยินเกี่ยวกับเจ้า? เอาบัญชีของการดูแลงานของเจ้ามา

เพราะเจ้าจะเป็นผู้จัดการต่อไปไม่ได้แล้ว

Comments 16:2. “And having called him, he said to him.” When the Lord has given someone duties, the time will come when the Lord will ask him personally, what did you do with the duties you have received? That is when he called and said to him, “What is this I hear concerning you? Give the account of your management.”

ความเห็น 16:2 “และท่านเรียกเขาว่า ท่านพูดต่อเขาว่า” เมื่อพระเจ้าได้ให้บางคนมีหน้าที่ เวลาจะมาถึงเมื่อพระเจ้าจะถามเขาโดยตรง

เจ้าได้ทำอะไรบ้างเกี่ยวกับหน้าที่ที่เจ้าได้รับ? นั่นคือเมื่อเขาได้ถูกเรียกและพูดแก่เขาว่า “มีอะไรเกิดขึ้นที่เราได้ยินเกี่ยวกับเจ้า?”

เอาบัญชีของการดูแลงานของเจ้ามา”

When the accuser has come to the Lord and reported to Him, the Lord will ask you first, what did you do for what I hear? And then it is the time for you to acknowledge what you have done with your duty; your answer at this point will be the turning point of your own life, but also remember you cannot lie; the Lord knows all; the accuser may not tell the truth, but the Lord knows the truth; now is the time for honest

action, you still have time to repent. When we say repent, we mean admitting the truth; the accuser has said many things, but some of it is true, and now is the time for you to acknowledge your own fault; by acknowledging your fault, you have repented. When the Lord asks you about what you have done with your duty, the chance for you ends as well if you do not acknowledge your fault. At the end times, the Lord will ask a question, and that is the last chance during the end times; if you did not do it right, it is over for you, and you will be cast out.

เมื่อเหล่าผู้กล่าวหาหมายพระเจ้าและทำรายงานต่อพระองค์ พระเจ้าจะถามท่านก่อนว่า เจ้าได้ทำอะไรสำหรับสิ่งที่พระองค์ได้ยิน?

และแล้วมันจะเป็นเวลาสำหรับเจ้าที่จะยอมรับว่าเจ้าได้ทำอะไรบ้างกับหน้าที่ของเจ้า

คำตอบของเจ้าในเวลานี้จะเป็นจุดหันกลับสำหรับชีวิตของเจ้าเอง แต่ด้วยกันจำไว้ด้วยว่าเจ้าไม่สามารถโกหก พระเจ้าทรงรู้ทุกอย่าง

เหล่าผู้กล่าวหาอาจไม่บอกความจริง แต่พระเจ้ารู้ความจริง เวลานี้เป็นเวลาสำหรับการแสดงความจริงใจสำหรับการกระทำ

เจ้ายังคงมีเวลาเพื่อกลับตัว เมื่อเราพูดว่ากลับตัว เราหมายถึงยอมรับความจริง เหล่าผู้กล่าวหาอาจพูดหลายอย่าง

แต่บางอย่างของมันนั้นเป็นความจริงและมันเป็นเวลาของเจ้าสำหรับยอมรับความผิดของตัวเอง โดยยอมรับความผิดของตัวเองเจ้าได้กลับตัว

เมื่อพระเจ้าถามเจ้าถึงสิ่งนี้ว่าเจ้าได้ทำอะไรกับหน้าที่ของเจ้า ถ้าเจ้าไม่ยอมรับความผิดของเจ้าโอกาสของเจ้าได้จบลงด้วยเช่นเดียวกัน

เมื่อเวลาลิ้นสุด พระเจ้าจะถามคำถาม และนั่นเป็นโอกาสสุดท้ายของเวลาลิ้นสุด ถ้าเจ้าไม่ได้ทำอย่างถูกต้อง มันจบลงสำหรับเจ้า

เจ้าจะถูกขับออกไป

“For you can no longer be manager.” You have given the accuser a chance to make a report, even if it is not all true, but according to your own fault, the accuser has the basis to accuse you. The Lord Himself would not take sides with you if you did wrong in your duty, even in a small portion, because for that small portion, the accuser had a chance to use something against you and not against you alone, but they have a chance to exploit your wrongdoing against the Lord Himself for giving the duty to you.

“เพราะเจ้าจะเป็นผู้จัดการต่อไปไม่ได้แล้ว” เจ้าได้ให้โอกาสแก่เหล่าผู้กล่าวหาเพื่อทำรายงาน ถึงแม้ว่าถ้ามันไม่ใช่ความจริงทั้งหมด

แต่เนื่องจากความผิดของเจ้าเองเหล่าผู้กล่าวหาจะมีเหตุที่จะกล่าวหาเจ้า พระเจ้าพระองค์เองจะไม่เข้าข้างเจ้าถ้าเจ้าได้ทำความผิดในหน้าที่ของเจ้า

ถึงแม้ว่าจะเป็นส่วนเล็กน้อย เพราะสำหรับส่วนเล็กน้อยนี้เหล่าผู้กล่าวหาโอกาสใช้บางอย่างต่อต้านเจ้าและไม่ใช้เพียงต่อต้านเจ้าตามลำพัง

แต่พวกเขาจะมีโอกาสใช้สิ่งทำผิดของเจ้าต่อต้านพระเจ้าพระองค์เองสำหรับให้หน้าที่แก่เจ้า

Q: When will this discussion between the Lord and the accused manager take place?

คำถาม เมื่อใดที่การสนทนาระหว่างพระเจ้าและเหล่าผู้กล่าวหาของผู้จัดการได้เกิดขึ้น?

A: This discussion takes place at the end times. The conversation that takes place at the end times impacts the manager’s earthly life as well. If the Lord pronounces a judgment like this during the end times, this judgment has repercussions during the earthly life as well. For the Lord, there is no time, and this question is relevant at the end times and during the earthly life as well. The accuser will make accusations during the service time of the manager; between the service time and the judgment time, the accuser never stops because that is the only thing the accuser knows to do, to destroy God’s work in all directions. It is a continuous accusing process from the beginning of the duty; it never stops. If someone can make an accusation about you regarding your duty, the question from the Lord is valid at the end times, and it can always be heard.

คำตอบ การสนทนาที่เกิดขึ้นในวันสุดท้ายของเวลา คำสมทนาที่เกิดขึ้นในวันสุดท้ายจะมีผลกระทบต่อชีวิตของผู้จัดการบนโลกด้วยเช่นเดียวกัน

ถ้าพระเจ้าประกาศคำตัดสินนี้ในวันสุดท้าย คำตัดสินนี้มีผลสะท้อนกลับยังเวลาแห่งชีวิตบนโลกด้วยเช่นเดียวกัน สำหรับพระเจ้านั้นไม่มีเวลา

คำถามนี้ไม่มีความตรงกับกรณีในวันสุดท้ายและเวลาแห่งชีวิตเช่นเดียวกัน เหล่าผู้กล่าวหาจะทำข้อกล่าวหาในเวลาการทำงานของผู้จัดการ

ระหว่างเวลาของการทำงานและเวลาแห่งการศึกษาเหล่าผู้กล่าวหาไม่เคยหยุดเพราะเวลานั้นมีเพียงสิ่งนี้ที่เหล่าผู้กล่าวหาที่กระทำ

ทำลายงานของพระเจ้าในทุกทาง มันยังคงกล่าวหาจากเริ่มต้นของหน้าที่ มันไม่เคยหยุด ถ้าบางคนสามารถมีข้อกล่าวหาเจ้าเกี่ยวกับหน้าที่ของเจ้า

คำถามนี้จากพระเจ้านั้นสมบูรณ์ในวันสุดท้ายและมันสามารถเป็นที่ได้ยินตลอดเวลา

³ And the **manager** said within himself, What shall I do, seeing that my **master takes** away the **management** from me? I have not strength to dig; to beg I am ashamed.

³ และผู้จัดการคิดแก่ตนเองว่า ฉันจะทำอย่างไรดี ดูเถิดนายของฉันได้ปลดตำแหน่งผู้จัดการไปจากฉันแล้ว? ฉันไม่มีกำลังที่จะขุด

จะเป็นคนขอทานฉันก็ขายหน้า

Comments 16:3. “And the manager said ...” We can notice what this verse says: this manager talked to himself, not to the Lord; he talked to himself because he feels that his energy in doing his duty is decreasing, and it makes him realize that he is losing the favor with the Lord. The mind of this manager starts to wonder what he will do with the rest of his duty if he has duty but has no energy; it is almost nonexistent anymore. This verse only discusses what this manager has come to realize but not what the Lord will do with him yet.

ความเห็น 16:3 “และ...จากฉันแล้ว?” เราสามารถสังเกตได้ว่าข้อเขียนได้ออกว่าจะอะไร ผู้จัดการคนนี้พูดกับตัวของเขาเอง ไม่ใช่กับพระเจ้า เขาพูดกับตัวเองเพราะเขารู้สึกว่ากำลังของเขาลดลงในการทำงาน และมันทำให้เขาตระหนักได้ว่าเขานั้นกำลังเสียความชอบของพระเจ้า จิตใจของผู้จัดการคนนี้เริ่มเป็นกังวลว่าเขาจะอย่างไรกับหน้าที่ที่เหลือของเขาถ้าเขามีหน้าที่แต่ไม่มีกำลังที่จะทำ มันเหมือนกับว่าเกือบไม่มีเหลืออีกแล้ว ข้อเขียนนี้ได้ออกเพียงว่าผู้จัดการคนนี้ได้ตระหนักถึงสถานะการแต่ยังไม่มียอะไรที่พระเจ้าจะทำกับเขา

“I have not strength to dig.” This strength does not refer to physical strength; the manager’s duty is to distribute tasks to other souls with whom the Lord has given him to work. When his authority becomes limited in certain points, this makes him realize he will not be a manager of all things soon, and because of his mistakes, this makes him worry about what job he will get after this. Now, he is concerned about what he can do to help himself, but this does not make him repent and go back to the Lord and beg for mercy and ask help for himself from the Lord to be better; but, he only thinks about what he can do by his own power to help himself to prolong his influence.

“ฉันไม่มีกำลังที่จะขุด” นี้ไม่ได้หมายถึงกำลังทางร่างกาย ผู้จัดการมีหน้าที่แบ่งงานให้แก่วิญญาณอื่นๆที่พระเจ้าได้ให้แก่เขาเพื่อทำงานด้วย

เมื่อสิทธิอำนาจของเขามีข้อจำกัดในบางจุด

สิ่งนี้ทำให้เขาตระหนักว่าเขาจะไม่เป็นผู้จัดการอีกในเร็ววันนี้และทำให้เขาเป็นห่วงว่างานอะไรที่เขาจะได้รับหลังจากนี้เพราะความผิดพลาดของเขา เวลาที่เขาเป็นห่วงว่าเขาจะอย่างไรเพื่อช่วยตัวเองแต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำให้เขากลับตัวและกลับไปหาพระเจ้าและอ้อนวอนขอพระเมตตา และขอความช่วยเหลือสำหรับตัวเองจากพระเจ้าเพื่อจะได้ดีขึ้น

แต่เขาคิดเพียงว่าจะอะไรที่เขาทำตามความสามารถของเขาเพื่อช่วยตัวเองเพื่อยึดความแนะนำของเขา

“To beg I am ashamed.” Now, the servant thinks about himself more than anything else; pride has overpowered him. Because of his pride, the servant will take the power of another side just to maintain his position in the eyes of the rest, but not with the Lord; he feels ashamed to come back and beg the Lord to help him. For his pride, he rather takes the power from the dark side to maintain his job at this point in time.

“จะเป็นคนขอทานฉันก็ขายหน้า” เวลานั้นคนรับใช้คิดถึงตัวเองมากกว่าสิ่งใดทั้งสิ้น ความเย่อหยิ่งได้มีอำนาจเหนือเขา

เพราะความเย่อหยิ่งของเขาผู้รับใช้จะไปเอาอำนาจจากอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อดำรงตำแหน่งในสายตาของผู้อื่น แต่ไม่ใช่กับพระเจ้า

เขารู้สึกอับอายที่จะกลับไปอ้อนวอนขอพระเจ้าเพื่อช่วยเขา

เพราะความเย่อหยิ่งของเขาทำให้เขารับอำนาจจากฝ่ายมืดเพื่อรักษางานของเขาในเวลานี้

4 I know what I will do, that, when I am put out of the management, they may receive me into their homes.

⁴ฉันรู้ว่าจะทำอย่างไรได้ยังไงแล้ว เมื่อฉันถูกไล่ออกจากเป็นผู้จัดการ พวกเขาจะรับฉันเข้ายังบ้านของพวกเขา

Comments 16:4. Notice what the verse says, “they may receive me into their homes.” After the manager has served the Lord, when he has been put out of service, he is willing to give himself to serve the other side (the dark side). We can notice what this verse has told us: he expects another side to take him in. He has given himself up to them without thinking about asking forgiveness from the Lord and fixing the problem with the Lord through repentance.

ความเห็น 16:4 สังเกตว่าข้อเขียนบอกว่าจะอะไร “พวกเขาจะรับฉันเข้ายังบ้านของพวกเขา” ผู้จัดการหลังจากที่ได้รับใช้พระเจ้า เมื่อเขาได้ออกจากงาน เขาต้องการที่จะให้ตัวเองเพื่อรับใช้อีกฝ่ายหนึ่ง(ด้านความมืด) เราสามารถสังเกตว่าข้อเขียนได้ออก เขาหวังว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะรับเขาเข้าด้วย เขาได้มอบตัวเองให้แก่พวกมันโดยไม่คิดที่จะขอภัยโทษจากพระเจ้าและกลับตัวเพื่อแก้ปัญหาที่พระเจ้าผ่านการกลับใจ

5 And calling to him each one of his master’s debtors, he said to the first, How much owe you to my master?

⁵และเขาได้เรียกลูกหนี้แต่ละคนของนายของเขามา เขาบอกต่อคนแรกว่า เจ้าเป็นหนี้มากเท่าไรต่อนายของฉัน?

⁶ And he said, A hundred measures of oil. And he said to him, Take **your bill**, and sit down quickly and write fifty.

⁶ และเขาว่า น้ำมันร้อยลิตร และเขาบอกแก่เขาว่า เอาสัญญาของเจ้ามา และนั่งลงโดยเร็วและแก้เป็นห้าสิบ

Comments 16:5-6. We can notice in this verse that the manager has already planned ahead: by calling all that he believes to do him a favor and by exchanging favors with each other. The question that he asks leads to a negotiation with the dark side; he is willing to make the deal with the dark side. From the first mistake he made, he is willing to make more mistakes in committing more sins; repentance is not in his heart.

ความเห็น 16:5-6

เราสามารถสังเกตได้ว่าข้อเขียนบอกว่าอะไรที่ผู้จัดการได้มีแผนการแล้วล่วงหน้าโดยเรียกผู้ที่เขาคิดว่ามีความเชื่อว่าจะทำสิ่งที่เขาชอบ โดยแลกเปลี่ยนความชอบต่อกันและกัน คำถามที่เขาได้ถามนำไปให้มีการร่วมมือกับด้านความมืด เขายอมที่จะทำความตกลงกับด้านความมืด จากสิ่งแรกที่เขาได้ทำคามผิด เวลานี้เขามีความต้อการที่จะทำผิดมากขึ้นในการทำบาปมากขึ้น การกลับตัวไม่ได้อยู่ในใจของเขา

“Each one of his master's debtors.” Remember the position he was in; he was a manager; he knows those whom the Lord has given something to accomplish, those owing to the Lord in doing work; this manager has tried to take advantage of it and make a profit for himself. He does not erase the debt but changes the details instead through trickery; in human terms, we can say that he fakes the evidence to fit the story. You can think about it this way as well: you know someone who has given themselves to serve the Lord, but you have learned later on that they made a mistake, even if that mistake happened before he came to work for the Lord, but now you go to him and propose to cover it all up if you do something for me as well, even to put that person in the position to serve, but not serving the Lord but to serve the manager’s own interests.

“แต่ละคนของนายของเขา” จำไว้ด้วยถึงตำแหน่งที่เขามี เขาเป็นผู้จัดการ เขารู้ว่าพวกนั้นที่พระเจ้าได้ให้บางอย่างเพื่อทำให้สำเร็จ

พวกนั้นเป็นหนี้ต่อพระเจ้าในการทำงาน ผู้จัดการนี้ได้พยายามเอาประโยชน์และทำผลกำไรสำหรับตัวเอง

เขาไม่ได้ยกเลิกหนี้สินให้แต่เปลี่ยนแปลงรายละเอียดโดยอูบาย อย่างที่มนุษย์เรียกเราสามารถพูดได้ว่า เขาทำหลักฐานปลอมเพื่อให้เหมาะกับเรื่อง ท่านสามารถคิดถึงกับมันในทางนี้ด้วยเช่นเดียวกัน เรารู้ว่าบางคนได้ถวายตัวเขาเองเพื่อรับใช้พระเจ้า แต่เรารู้ในภายหลังว่าเขาได้ทำผิด ถึงแม้ว่าความผิดพลาดนั้นได้เกิดขึ้นก่อนที่เขาจะมาทำงานสำหรับพระเจ้า

แต่เมื่อท่านไปยังเขาและให้ข้อเสนอเพื่อปิดบังมันถ้าเจ้าทำบางอย่างสำหรับเราด้วย แม้ว่าทำให้คนนั้นอยู่ในตำแหน่งผู้รับใช้

แต่ไม่รับใช้พระเจ้าแต่รับใช้ความสนใจของผู้จัดการ

“A hundred measures of oil.” Concentrate on the word oil: the ability of oil itself, it can be used for worship, and it can also be used for living; a hundred measures of oil refers to something that people will need for living; this person owes their means for living, and this manager wants to give him the way out as we can notice from the verse. As a note here, one hundred measures of oil represent about 875 gallons of oil.

“น้ำมันร้อยลิตร” ให้ความสนใจต่อคำว่าน้ำมัน ความสามารถของน้ำมันเอง มันสามารถใช้ในการบูชาและด้วยกันสามารถใช้ในชีวิตประจำวัน

น้ำมันร้อยลิตรในที่นี้หมายถึงบางอย่างที่ผู้มันจะต้องการสำหรับการเลี้ยงชีพ

ผู้มันได้เป็นหนี้ของการเลี้ยงชีพและผู้จัดการคนนี้ต้องการให้ทางออกแก่เขาตามที่เราสามารถสังเกตได้จากข้อเขียน ให้ความสังเกตในที่นี้

น้ำมันร้อยตามกำหนดนั้นคือประมาณ 875 ลิตรของน้ำมัน

“Take your bill, and sit down quickly and write fifty.” This act shows how humans understood in the past: if you sin, you must do something and dedicate that work as a payment to the Lord, saved by works. However, repayment to the Lord is not by works; the person needs to give their whole heart to the Lord by worshiping and glorifying the Lord without wavering or delay. In order to repay the sinful action of the heart, you must repent, and this must be done right away and not by any kind of work.

“เอาสัญญาของเจ้ามา และนั่งลงโดยเร็วและแก้เป็นห้าสิบ” สิ่งนี้ได้แสดงว่ามนุษย์เข้าใจอย่างไรในอดีต

ถ้าบาปของเราเราต้องทำบางอย่างและมอบงานนั้นเป็นค่าตอบแทนต่อพระเจ้า รอดโดยงาน อย่างไรก็ตาม

การตอบแทนต่อพระเจ้านั้นไม่ใช่ด้วยการทำงาน

บุคคลต้องให้ทั้งหมดของใจของพวกเขาต่อพระเจ้าโดยบูชาและสรรเสริญพระเจ้าโดยไม่เปลี่ยนหรือล่าช้า

เพื่อให้เป็นค่าตอบแทนบาปของการกระทำแห่งใจเราต้องกลับตัว และสิ่งนี้ต้องทำในทันทีและไม่ใช้โดยงานชนิดใดๆ

Q: What really does it mean to owe one hundred measures of oil to the Lord?

คำถาม อะไรมันคือความหมายจริงๆที่ว่าเป็นหนี้มันมันร้อยตามกำหนดต่อพระเจ้า?

A: We can think about it this way as well: if you owe your life to the Lord, what repayment can you make to the Lord? As the Lord is teaching, everything belongs to Him; therefore, He only wants your heart, and in this place, your repayment back to the Lord is to glorify Him, worship Him, and beg for His mercy without delay. The way to worship and glorify the Lord is to give your complete heart and obedience to the Lord; also stay firm in your faith and obey all the teachings, and beg for mercy from the Lord all the time.

คำตอบ เราสามารถคิดแบบนี้ด้วยเช่นเดียวกัน ถ้าเราเป็นหนี้ชีวิตของเราต่อพระเจ้า อะไรคือคำตอบแทนที่เราสามารถให้ได้ต่อพระเจ้า?

ตามพระคำสอนของพระเจ้า ทุกๆอย่างเป็นของพระองค์

พระองค์เพียงต้องการใจของท่านและในที่นี้คำตอบแทนของท่านต่อพระเจ้าสำหรับท่านคือสรรเสริญพระองค์และบูชาพระองค์และอ่อนน้อมขอพระเมตตาของพระองค์โดยไม่ล่าช้า วิธีสรรเสริญและบูชาพระเจ้าคือให้ใจของท่านอย่างสมบูรณ์และเชื่อฟังพระเจ้า

ด้วยกันอยู่ในความศรัทธาของท่านและเชื่อฟังคำสอนทุกอย่างและอ่อนน้อมขอพระเมตตาจากพระเจ้าตลอดเวลา

A: Let us assume you did something wrong, and you fail to repent: the duty of the manager is to let you know that you need repentance, and you need to glorify the Lord, and you need to stay in prayer and meditation, but not ask you to do some work for receiving forgiveness. The manager knows that you need repentance and you did something wrong towards the Lord, but instead of telling you to repent and beg the Lord for mercy and worship the Lord, he allows you some other ways to deal with your guilt and sin. For example, he offered to pray for you and asked you to make some payment in exchange for his service.

คำตอบ ให้เราคิดแบบนี้เราทำผิดบางอย่าง และเขาขาดการกลับใจ

หน้าที่ของผู้จัดการคือบอกให้ท่านรู้ว่าท่านต้องกลับใจและต้องสรรเสริญพระเจ้าและท่านต้องอยู่ในการสวดภาวนาและฝึกอบรม

แต่ไม่ใช่ขอให้ท่านทำงานบางอย่างสำหรับรับการยกโทษ

ผู้จัดการรู้ว่าท่านต้องกลับใจและท่านได้ทำความผิดบางอย่างต่อพระเจ้าแต่แทนที่ได้บอกท่านให้กลับใจและอ่อนน้อมขอพระเจ้าสำหรับขอพระเมตตาและบูชาพระเจ้า เขาได้เสนอให้ท่านทำอย่างอื่นเพื่อแก้ความผิดและบาปของท่าน ตัวอย่างเช่น

เขาเสนอการสวดภาวนาสำหรับท่านและขอให้ท่านทำคำตอบแทนบางอย่างสำหรับการบริการของเขา

⁷ Then said he to another, And how much **do you owe**? And he said, A hundred measures of wheat. He **says** unto him, Take **your bill**, and write **eighty**.

⁷ แล้วเขาบอกอีกคนหนึ่งว่า และเจ้าเป็นหนี้อยู่มากเท่าใด? และเขาบอกว่า เป็นหนี้ข้าวสารร้อยกระสอบ เขาบอกแก่เขาว่า เอาบัญชีของเจ้ามา และเขียนลงไปแปดสิบ

Comments 16:7. “A hundred measures of wheat.” In this verse, wheat represents the life of the person themselves. Wheat is a true food for the body and for making money. When the person has borrowed the wheat, the person has surrendered their life already; with the manager telling him to cut down the amount to eighty, he has given a way out to this person: pay full or pay less; he wants to give this person a favor. As a note, one hundred measures of wheat represent about 1,000 to 1,200 bushels of wheat.

ความเห็น 16:7 “ข้าวสารร้อยกระสอบ” ในข้อเขียนนี้ ข้าวสารในที่นี้คือชีวิตของคนนั่นเอง ข้าวสารคืออาหารที่แท้จริง

สำหรับร่างกายและสำหรับหาเงิน เมื่อใครได้ยืมข้าวสาร คนนั้นได้ให้ชีวิตของเขาไปแล้ว เมื่อผู้จัดการบอกเขาให้ตัดจำนวนเป็นแปดสิบ

เขาได้ให้ทางออกแก่คนนี้ จ่ายเต็มจำนวนหรือจ่ายลง เขาต้องการทำความชอบแก่คนนี้ จ่ายเต็มจำนวนหรือจ่ายน้อยลง

เขาต้องการทำความชอบแก่คนนี้ สังเกต จำนวนข้าวสารหนึ่งร้อยนั้นคือจำนวนประมาณ 1000 ถึง 1200 กระสอบของข้าวสาร

Q: What does it mean when a person is owing wheat to the Lord?

คำถาม หมายความว่าอะไรเมื่อใครได้ติดหนี้ข้าวสารกับพระเจ้า?

A: If you owe wheat to the Lord, you owe your life to the Lord; you must serve Him all your life, for that wheat itself is your life, and it cannot be exchanged for a lesser amount. We can understand that the manager proposed to this person that he would talk to the master when the time of payment comes to have mercy on this person, and he will make a way for mercy to be given to him, but this manager did not know that the Lord would have mercy or not, but he is willing to make a deal with this person. Because this is the life of a person, your life belongs to the Lord, and He has given you life and allowed you to be born on this earth and use His blessings.

คำตอบ ถ้าท่านเป็นหนี้ข้าพเจ้าสาธิตกับพระเจ้า ท่านเป็นหนี้ชีวิตของท่านต่อพระเจ้า ท่านต้องรับใช้พระองค์ตลอดชีวิตของท่าน สำหรับข้าพเจ้าเองนั้นมันเองคือชีวิตของท่านและมันไม่สามารถแลกเปลี่ยนให้เป็นจำนวนน้อยลง เราสามารถเข้าใจได้ว่าผู้จัดการเสนอแก่คนนี้ว่าเขาจะพูดกับนายเมื่อเวลาแห่งการจ่ายคืนมาถึง เพื่อให้มีความเมตตาต่อคนนี้ และเขาจะช่วยเหลือวิธีเพื่อเมตตาสำหรับเขา แต่ผู้จัดการไม่รู้ว่าพระเจ้าจะมีพระเมตตาหรือไม่ แต่เขาปรารถนาจะทำความตกลงกับคนนี้ เพราะชีวิตของคนคนนั้น ชีวิตของท่านเป็นของพระเจ้า และพระองค์ให้ชีวิตแก่ท่านและให้ท่านได้เกิดบนโลกนี้และใช้พระพรของพระองค์

If you have spent His blessings by not having any part of your soul and heart thank Him who created all things for you, and you forgot to think about the true riches that are waiting in Heaven if you glorify and obey the teachings that the Lord has given in the Holy Bible, but instead you have turned away to appreciate what humans have made and gave a price to the things humans made when your eyes have looked to the earthly treasures and the eyes have fed the heart to be grateful of earthly riches, you will owe Him the full amount at the end time, no forgiveness for you. An example here would be that the manager would tell this person that he can intercede with the Lord to gain forgiveness for him, which is not possible; the only person that can intervene for us to God the Father is the Lord Jesus; this manager's duty would be to tell the person the way to the Father.

ถ้าท่านใช้พระพรของพระองค์โดยไม่มีส่วนใดของจิตวิญญาณของท่านและใจในการขอบพระคุณพระองค์ผู้สร้างทุกอย่างสำหรับท่านและท่านลืมที่จะคิดถึงความรักที่แท้จริงซึ่งรออยู่ในสวรรค์ถ้าท่านบูชาและเชื่อฟังพระคำสอนที่พระเจ้าได้ให้ไว้ในพระคัมภีร์ แต่แทนที่ท่านจะหันกลับมาขอบคุณสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำและและให้คุณค่าต่อสิ่งที่มีมนุษย์ทำเมื่อตาของท่านได้มองสมบัติของโลกและตาได้บั่นใจให้มีความขอบคุณต่อความรวยของโลก ท่านจะเป็นหนี้ต่อพระองค์เต็มจำนวนในวันสุดท้าย ไม่มีการยกโทษสำหรับท่าน ตัวอย่างในที่นี้เมื่อผู้จัดการบอกคนนี้ว่าเขาสามารถเข้าขอต่อพระเจ้าเพื่อรับการยกโทษสำหรับท่าน ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้ มีเพียงผู้เดียวที่สามารถเข้าขอสำหรับเราต่อพระบิดาเจ้าคือพระเยซูเจ้า หน้าที่ของผู้จัดการคนนี้เป็นบอกคนถึงทางเพื่อไปยังพระบิดา

⁸ And the master commended the unrighteous manager because he acted prudently; for the sons of this age are more prudent than the sons of the light in respect to their generation.

¹และนายชมเชยผู้จัดการซึ่งว่าเขาได้ทำการเลวร้ายเพราะเขาได้ทำการอย่างรอบคอบ

เพราะบุตรของโลกนี้ตามยุคสมัยของตนเองมีความรอบคอบมากกว่าบุตรแห่งแสงสว่างในแง่ของยุคสมัยเขา

Comments 16:8. “And the master commended the unrighteous manager because he acted prudently.” We can notice in this verse as well how the Lord deals with the unrighteous; the word “commended” in this verse does not mean the Lord recommends the bad deeds; instead, the Lord wants to point out to all to see the unrighteous actions this manager has done.

ความเห็น 16:8 “และนายชมเชยผู้จัดการซึ่งว่าเขาได้ทำการเลวร้ายเพราะเขาได้ทำการอย่างรอบคอบ”

เราสามารถสังเกตได้จากข้อเขียนนี้ด้วยว่าพระเจ้าทำอย่างไรกับการกระทำที่เลวร้าย คำว่า “ชมเชย”

ในข้อเขียนนี้ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าสนับสนุนการกระทำที่เลวร้าย

แทนที่แล้วพระเจ้าต้องการที่ชื่อมาให้ทุกคนได้เห็นถึงการกระทำที่เลวร้ายที่ผู้จัดการคนนี้ได้ทำ

“For the sons of this age are more prudent than the sons of the light in respect to their generation.” The unrighteous manager is an example of how humans act between humans if they don't have faith. They don't care if you are on their side or not as long as they can gain some benefit from you. They will use you and step on you, unlike the sons of light; as this verse has said, the sons of light will be opposite to the unrighteous managers of the world.

“เพราะบุตรของโลกนี้ตามยุคสมัยของตนเองมีความรอบคอบมากกว่าบุตรแห่งแสงสว่างในแง่ของยุคสมัยเขา”

ผู้จัดการเลวร้ายคือตัวอย่างให้เห็นว่ามนุษย์ทำอย่างไรระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ถ้าพวกเขาไม่มีความศรัทธา

พวกเขาไม่สนใจถ้าท่านอยู่ข้างเขาหรือไม่ ตราบใดที่เขาสามารถได้ประโยชน์จากท่าน

พวกเขาจะใช้ท่านและเหยียบบนท่านไม่เหมือนกับบุตรแห่งแสงสว่าง ตามที่ข้อเขียนได้บอก

บุตรแห่งแสงสว่างจะตรงกันข้ามกับผู้จัดการเลวร้ายของโลก

⁹ And I say to you, Make to yourselves friends by means of the wealth of unrighteousness; that, when you may fail, they may receive you into the eternal dwellings.

⁹ และ **เจา** บอกแก่เจ้าว่า ทำตัวของเจ้าให้เป็นเพื่อนกับพวกเขาโดยสมบัติของพวกที่ไม่มีชีวิตแล้ว เมื่อเจ้าล้มลง พวกเขาอาจจะรับเจ้าเข้าสู่ที่อยู่อาศัยตลอดไป

Comments 16:9. “Make to yourselves friends by means of the wealth of unrighteousness.” If you use the treasures of this world that you get from unrighteous ways, and you befriend the same type of people that have the same unrighteous ways as the treasures you have used, then you can say about yourself that you belong to the unrighteous people; you use your unrighteous deal with another unrighteous person, shrewd against shrewd, both will go along together well. If you are black, then white can see your color, and you can damage the white; keep yourself with the black, and you will not damage the white (the color in this place is the person’s faith). It is the same way for the white: if you know that they are black, do not involve yourself with them, as the Lord has told, do not yoke yourself with the unbelievers (See 2 Corinthians 6:14).

ความเห็น 16:9 “ทำตัวของเจ้าให้เป็นเพื่อนกับพวกเขาโดยสมบัติของพวกที่ไม่มีชีวิตแล้ว”

ถ้าท่านใช้สมบัติของโลกนี้ที่ท่านได้จากการทำเลวร้าย และท่านเป็นเพื่อนกับคนชนิดเดียวกันที่ได้จากทางเลวร้ายเหมือนสมบัติที่ท่านได้ใช้ไปแล้ว ท่านสามารถพูดถึงตัวท่านเองว่าเป็นพวกเดียวกันกับพวกเลวร้าย ท่านใช้สมบัติจากความเลวร้ายของท่านกับคนอื่นที่เลวร้าย ความฉลาดแหลมคมต่อความฉลาดแหลมคม ทั้งสองจะไปด้วยกันด้วยดี

ถ้าท่านนั้นดำแล้วสีขาวยังสามารถเห็นสีของท่านและท่านจะทำให้สีขาวเสียหายไป

เก็บตัวของท่านไว้กับสีดำและท่านจะไม่ทำให้สีขาวเสียหายไป มันเป็นเช่นเดียวกันสำหรับสีขาว

ถ้าท่านรู้ว่าพวกเขาเป็นสีดำอย่าพาตัวเองเข้าไปยุ่งกับพวกเขา ตามที่พระเจ้าได้บอก อย่าผูกมัดตัวเองกับพวกที่ไม่มีชีวิต (มอง 2 โครินธ์ 6:14)

Q: Why doesn’t the Lord ask them to repent, but instead, He says make friends with your own kind?

คำถาม ทำไมพระเจ้าจึงไม่ถามพวกเขาให้กลับตัวแต่แทนที่พระองค์บอกให้เป็นเพื่อนกับพวกที่เหมือนกับท่านเอง?

A: Here, the Lord has clearly pointed out that if you are black and are not willing to change, at the end, you will have nothing else left; even the Lord Himself will reject you, so you will be with the same color as you are.

คำตอบ ในที่นี้พระเจ้าได้ทรงชี้ออกมาชัดแล้ว ถ้าท่านนั้นดำและไม่ต้องการที่จะเปลี่ยน จุดจบของท่านไม่มีอะไรเหลืออยู่ ถึงแม้พระเจ้าพระองค์เองจะปฏิเสธท่าน อยู่กับผู้มีสีเดียวกันกับท่าน

“That, when you may fail, they may receive you into the eternal dwellings.” If you go to join with the unrighteous people, you become one of them, and you will both fall at the end. When they both fall, they will both join together for the hell of eternity; all readers should pay attention to where the end of the unrighteous people is.

“แล้ว เมื่อเจ้าล้มลง พวกเขาอาจจะรับเจ้าเข้าสู่ที่อยู่อาศัยตลอดไป”

ถ้าท่านไปรวมกับพวกที่เลวร้ายท่านจะกลายเป็นคนหนึ่งในพวกเขาและท่านทั้งสองจะล้มในวันสุดท้าย เมื่อทั้งสองล้มลง

พวกเขาทั้งสองจะรวมกันสำหรับเหวนรกตลอดไป ผู้อ่านทุกคนควรให้ความสนใจว่าที่ใดในที่สุดท้ายเหล่าพวกเลวร้ายได้ไป

¹⁰ **The one faithful with** very little is also faithful **with** much; and **the one unrighteous with** very little is also unrighteous **with** much.

¹⁰ ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ต่อสิ่งเล็กน้อยด้วยกันจะมีความซื่อสัตย์ในของจำนวนมาก

และผู้ที่ไม่มีความซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กน้อยจะไม่มีชีวิตในสิ่งมาก

Comments 16:10. For both of these sayings in this verse, there is one meaning: if you can be trusted with small things, small little things that the Lord has given you, and you know and give praise to the Lord who gives it to you and from the depths of your soul you have treasured those little things, in that way, the Lord Himself will give you more because you have appreciated the little things He has given you.

ความเห็น 16:10 สำหรับในคำเขียนทั้งสองนี้มีความหมายเดียว ถ้าท่านสามารถเป็นที่วางใจได้ในสิ่งเล็กน้อย สิ่งเล็กน้อยนั้นพระเจ้าได้ให้แก่ท่าน

และท่านรู้และให้คำบูชาต่อพระเจ้าผู้ซึ่งให้แก่ท่านจากส่วนลึกของจิตวิญญาณของท่านท่านมีสมบัติในสิ่งเล็กน้อยนั้น

ในวิธีนี้พระเจ้าพระองค์เองจะให้ท่านมากขึ้น เพราะท่านได้ขอบพระคุณสำหรับสิ่งเล็กน้อยที่พระองค์ได้ให้ท่าน

¹¹ If therefore you have not been faithful in the unrighteous wealth, who will entrust to you the true riches?

¹¹ ถ้าหากพวกท่านไม่มีความซื่อสัตย์ในสมบัติที่ช้อโกง ใครจะให้สมบัติที่แท้จริงแก่พวกท่าน?

Comments 16:11. “If therefore you have not been faithful in the unrighteous wealth.” This verse talks about the wealth of this earth: if you gained all your wealth from the things the Lord has given you by ways of mistreatment and misuse and through untrusty dealings and doubled them in unrighteous ways, those are the treasures that are called unrighteous wealth. But you will never be faithful to that wealth you have because that wealth is not from the Lord, and it was obtained in the wrong way of making wealth: by misusing what the Lord has given you. You are a servant of the Lord, but you gained earthly wealth in unrighteous ways, then you say to yourself and others that you gained this wealth from the Lord, and you are faithful to it, thinking that it is from the Lord’s blessing, but it is a false faith, the Lord is not involved here. In your unrighteous ways, you believe that the Lord has blessed all things, even the unrighteous ways, but that is untrue; the Lord does not bless unrighteous dealings.

ความเห็น 16:11 “ถ้าหากพวกท่านไม่มีความซื่อสัตย์ในสมบัติที่ช้อโกง” ในข้อเขียนนี้ได้พูดถึงเกี่ยวกับความรวยของโลกนี้

ถ้าท่านสร้างความรวยทั้งหมดของท่านจากสิ่งทีพระเจ้าได้ให้แก่ท่านโดยการช้อโกงและใช้อย่างไม่ถูกต้องและโดยการติดต่อโดยการทำให้ไม่ถูกต้องและเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าตัวในวิธีการที่เลวร้าย สิ่งเหล่านั้นคือสมบัติที่เรียกในที่นี้ว่าคือสมบัติที่ช้อโกง

แต่ท่านจะไม่เคยมีความเชื่อมั่นในสมบัติที่ท่านมีเพราะสมบัติเหล่านั้นไม่ได้มาจากพระเจ้า

และมันได้มาโดยทางที่เลวร้ายเพื่อให้รวยโดยการใช้อย่างไม่ถูกต้องสิ่งทีพระเจ้าได้ให้แก่ท่าน ท่านคือผู้รับใช้ของพระเจ้า

แต่สร้างความรวยในทางเลวร้าย

แล้วท่านบอกแก่ตัวท่านเองและคนอื่นว่าท่านได้ความร่ำรวยนี้จากพระเจ้าและท่านมีความมั่นใจที่คิดว่ามันมาจากกรอวยพรของพระเจ้า

ในความไม่ถูกต้องของพวกเจ้าทำให้เจ้าเชื่อว่าพระเจ้าได้อวยพรแม้ในการกระทำทีไม่ถูกต้อง แต่สิ่งเหล่านั้นไม่เป็นความจริง

พระเจ้าไม่มีส่วนร่วมในที่นี้ ในความชั่วร้ายของท่านแล้วท่านเชื่อว่าพระเจ้าอวยพรในทุกสิ่งแม้ในทางชั่วร้าย แต่นั่นไม่จริง

พระเจ้าไม่อวยพรในการทำชั่วร้าย

“Who will entrust to you the true riches.” If during life on this earth, you already have everything humans need, the Lord has already blessed you with a good life, but you have not appreciated what the Lord has given you on this earth, then in the new earth to come, what true treasure will the Lord give to you because He has already blessed you in this earth and you have not appreciated His mercy? In the new earth to come, you will not receive the true treasure that remains forever.

“ใครจะให้สมบัติที่แท้จริงแก่พวกท่าน” ถ้าในชีวิตบนโลกนี้ท่านได้มีทุกอย่างที่มนุษย์ต้องการ

พระเจ้าได้อวยพรท่านด้วยชีวิตที่ดีแล้วในทุกอย่างที่มนุษย์ต้องการ พระเจ้าได้อวยพรท่านแล้วด้วยชีวิตที่ดี

แต่ท่านไม่ได้ขอบพระคุณสิ่งทีพระเจ้าได้ให้ท่านบนโลกนี้ แล้วในโลกใหม่ที่มาถึงอะไรคือสมบัติที่แท้จริงทีพระเจ้าจะให้แก่ท่านซึ่งเป็นของโลกนี้

แล้วในโลกใหม่อะไรคือสมบัติทีพระเจ้าจะให้แก่ท่านเพราะพระองค์ได้อวยพรท่านแล้วในโลกนี้และท่านไม่ได้ขอบพระคุณในพระเมตตาของพระองค์
ในโลกใหม่ที่มาถึงท่านจะไม่ได้รับสมบัติที่แท้จริงซึ่งจะคงอยู่ตลอดไป

¹² And if you have not been faithful in that which is another's, who will give to you that which is yours?

¹² และถ้าท่านไม่มีความซื่อสัตย์ในสิ่งของของผู้อื่น ใครจะมอบสมบัติที่เป็นของของท่านให้แก่ท่านได้?

Comments 16:12. “And if you have not been faithful in that which is another's.” This place talks about the fact that the Lord has given you a gift, but you never used that gift to glorify God, but you used that gift to glorify yourself; that is why the verse says, “not been faithful in that which is another’s” (“another” here refers to the Lord).

ความเห็น 16:12 “และถ้าท่านไม่มีความซื่อสัตย์ในสิ่งของของผู้อื่น” ในที่นี้พูดถึงเกี่ยวกับความจริงที่ว่าพระเจ้าได้ให้แก่ท่านของขวัญ

แต่ท่านไม่เคยใช้ของขวัญนั้นในการสรรเสริญพระเจ้า แต่ท่านใช้ของขวัญนั้นในการสรรเสริญตัวท่านเอง

นั่นคือทำไมพระข้อเขียนจึงได้บอกว่า “ไม่มีความซื่อสัตย์ในสิ่งของของผู้อื่น” (“ผู้อื่น” ในที่นี้หมายถึงพระเจ้า)

“Who will give to you that which is yours.” If you cannot be trusted for what the Lord has given you at the beginning of your life on this earth, how can you expect the Lord to give you the true treasures of Heaven?

You have been working for the Lord on this earth to collect the treasures in Heaven, which are your own treasures, but if you do not use the gift the Lord has given you first, that treasure, which should be yours, will disappear according to your own actions.

“ใครจะมอบสมบัติที่เป็นของของท่านให้แก่ท่านได้”

ถ้าท่านไม่สามารถรับความวางใจสำหรับสิ่งที่พระเจ้าได้ให้แก่ท่านในเริ่มต้นของชีวิตของท่านบนโลกนี้

แล้วท่านคาดหวังให้พระเจ้าจะให้แก่ท่านสมบัติที่แท้จริงแห่งสวรรค์เพื่อให้ท่านสำหรับท่านได้มี?

ท่านได้ทำงานเพื่อพระเจ้าในโลกนี้เพื่อสะสมสมบัติในสวรรค์ซึ่งเป็นสมบัติของตนเอง แต่ถ้าท่านไม่ได้ใช้ของขวัญที่พระเจ้าได้ให้แก่ท่านครั้งแรก สมบัตินั้นซึ่งควรจะเป็นของท่าน จะหายไปเนื่องเพราะการกระทำของท่านเอง

¹³ No servant is able to serve two masters; for either he will hate the one, and love the other; or he will be devoted to one, and despise the other. You are not able to serve God and money.

¹³ ไม่มีคนรับใช้คนใดมีเจ้านายสองคนได้ เพราะเขาจะเกลียดคนหนึ่ง และรักอีกคนหนึ่ง หรือเขาจะนับถือนายคนหนึ่ง และดูถูกนายอีกคนหนึ่ง ท่านไม่สามารถที่จะรับใช้ **พระเจ้า** และเงินทอง

Comments 16:13. “You are not able to serve God and money.” When people have more money, they believe that with their own money, they will have wealth in Heaven as well, and they believe money is a god for themselves because that money has given them the confidence of riches.

ความเห็น 16:13 “ท่านไม่สามารถที่จะรับใช้พระเจ้าและเงินทอง” เมื่อประชาชนมีเงิน

พวกเขาเชื่อว่ารายได้เงินของพวกเขาเองพวกเขาจะมีสมบัติในสวรรค์ด้วยเช่นเดียวกัน

และพวกเขาเชื่อว่าเงินคือพระเจ้าสำหรับพวกเขาเองเพราะเงินนั้นได้ทำให้เขามีความเชื่อมั่นในความรวย

¹⁴ And the Pharisees, who were lovers of money, were listening to all these things; and they scoffed at Him.

¹⁴ และพวกฟาริสี ผู้ซึ่งมีความรักต่อเงิน ได้ยินสิ่งเหล่านี้ และพวกเขามีความลบหลู่ต่อ **พระองค์**

Comments 16:14. This verse tells us about those who are lovers of money. People who love money more than they love the Lord will never respect the Lord; even when the Lord teaches in front of them as a Teacher, they will not accept it; as the verse says, “they scoffed at Him.”

ความเห็น 16:14 ข้อเขียนนี้ได้อธิบายเกี่ยวกับพวกที่รักเงิน ประชาชนที่รักเงินมากกว่าพวกเขารักพระเจ้าจะไม่มีความเคารพต่อพระเจ้า

ถึงแม้พระเจ้าจะได้สอนต่อเบื้องหน้าของพวกเขาตั้งเป็นอาจารย์ พวกเขาจะไม่ยอมรับตามข้อเขียนที่ได้อธิบาย “พวกเขามีความลบหลู่ต่อพระองค์”

¹⁵ And He said to them, You are those that justify yourselves before men; but God knows your hearts; for that which is exalted among men is an abomination before God.

¹⁵ และ **พระองค์** พูดแก่พวกเขาว่า เจ้าคือพวกที่ทำเหมือนเป็นคนที่ชอบธรรมในสายตาของคน แต่ **พระเจ้า** รู้ใจของพวกเจ้า

เพราะสิ่งที่เป็นที่ยกย่องในสายตาของคนนั้นซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจเบื้องหน้าของ **พระเจ้า**

Comments 16:15. Notice the way the Lord has answered them. Linking both types of people together, lovers of money and the Pharisees, this second group of people act righteously; these people represent themselves as God’s messengers on earth because they think that only they can know God’s will. The beloved Son of God has told them here: you may look right, but God sees deep into your heart; you want to be exalted by men, but for God Himself, you are just the abomination of the abominations; that is who they were. Pharisees themselves acted as messengers of God and claimed to know God’s will, but these people who justify themselves before men are not righteous in front of God.

ความเห็น 16:15 สังเกตการตอบของพระเจ้าแก่พวกเขา เชื่อมพวกทั้งสองเข้าด้วยกัน พวกที่มีความรักต่อเงินและพวกฟาริสี

ประชาชนสองกลุ่มนี้ที่แสดงออกอย่างถูกต้อง

พวกนี้เปรียบตนเองว่าเป็นผู้ส่งข่าวของพระเจ้าบนโลกเพราะพวกเขาคิดว่ามีแต่พวกเขาเท่านั้นที่รู้ความต้องการของพระเจ้า

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ออกแก่พวกเขาในที่นี้ เจ้าอาจมองเหมือนถูกต้องแต่พระเจ้าเห็นลึกเข้าไปในใจของพวกเจ้า

เจ้าต้องการได้รับการยกย่องโดยคนแต่สำหรับพระเจ้าพระองค์เองเจ้าเป็นเพียงสิ่งที่น่ารังเกียจของบรรดาสิ่งที่น่ารังเกียจ นั่นคือพวกเขาที่เป็น

พวกฟาริสีพวกเขาเองทำตัวเขาเองว่าเป็นผู้สืบทอดของพระเจ้าและอ้างตัวเองว่ารู้ความต้องการของพระเจ้า แต่พวกนั้นไม่ได้ยกตัวของพวกเขาเองต่อหน้าคนนั้นไม่ถูกตองต่อหน้าพระเจ้า

“Which is exalted among men is an abomination before God.” This saying is just for this group of people because they use the name of the Lord to make profits.

“ซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจเบื้องหน้าของพระเจ้า” นี่เป็นเพียงสำหรับกลุ่มประชาชนนี้เพราะพวกเขาใช้พระนามของพระเจ้าในการหาผลประโยชน์

¹⁶ The law and the prophets were until John; from that time the gospel of the kingdom of **God** is proclaimed, and everyone forces his way into it.

¹⁶ มีกฎและศาสดาพยากรณ์มาจนกระทั่งถึงยอห์น จากเวลานั้นที่เขาประกาศได้เรื่องอาณาจักรของ **พระเจ้า** และคนทั้งหลายได้แย่งชิงกันเพื่อที่เขาจะได้เข้าไป

Comments 16:16. See also Comments Matthew 11:12.

“The law and the prophets were until John.” John came at that time to start the new generation of believers who will follow the mercy and grace of God through the beloved Son of God; it is the end times of the prophets that talk in the name of the Lord because the new generation will follow the Word of the beloved Son of God.

ความเห็น16:16 ด้วยกันมองความเห็นมัทธิว11:12

“กฎและศาสดาพยากรณ์มาจนกระทั่งถึงยอห์น”

ยอห์นมาในเวลาเพื่อเริ่มคนรุ่นที่มีความเชื่อสมัยใหม่ผู้ซึ่งจะติดตามพระเมตตาและการสวดขอบคุณพระเจ้าผ่านโดยพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า มันคือจุดจบของศาสดาพยากรณ์ซึ่งพูดในพระนามของพระเจ้า เพราะประชาชนรุ่นใหม่จะติดตามพระคำของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

“From that time the gospel of the kingdom of God is proclaimed.” This time refers to the Son of God’s coming; in the old times, people followed by the prophets, and everyone tried to enter into the kingdom of God by following that preaching, but from now on, people must enter into the kingdom of God by the mercy and love of God through the beloved Son of God.

“จากเวลานั้นที่เขาประกาศได้เรื่องอาณาจักรของพระเจ้า” ส่วนนี้เกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้ากำลังมา

ในประชาชนยุคเก่าติดตามศาสดาพยากรณ์ และทุกคนพยายามที่จะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าโดยการติดตามข้อสอนนั้น

แต่จากนี้ไปประชาชนต้องเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าโดยพระเมตตาและความรักของพระเจ้าโดยผ่านทางพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

“And everyone forces his way into it.” Now, people use the love of God to force their way into the kingdom of God; think of it this way as well: people say I will not follow the old law anymore, but I will follow the law of the beloved Son of God, I have more rights than the prophets because now I am not just a follower but I have become a child of God, the beloved Son of God is the fulfillment of the law. Some enter by using the beloved Son of God’s love and mercy and ignore the Father, but they also forget that the beloved Son of God has come to fulfill the Word of the Father; the beloved Son of God has become the complete law for all humans because He became the perfect sacrifice for the Father, so people do not need to follow the prophets, but they must follow completely the teachings of the beloved Son of God that have been written down in the Holy Bible.

“และคนทั้งหลายได้แย่งชิงกันเพื่อที่เขาจะได้เข้าไป” เวลานี้ประชาชนใช้ความรักของพระเจ้าเพื่อทำทางของพวกเขาเพื่อเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า คิดอย่างนี้ด้วย ประชาชนพูดว่าเราจะไม่ติดตามกฎเก่าต่อไปอีกแล้ว แต่จะติดตามกฎแห่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

เรามีสิทธิ์มากกว่าศาสดาพยากรณ์ เพราะเวลานี้เราไม่เพียงเป็นผู้ติดตามแต่เราเป็นเด็กของพระเจ้า พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือส่วนเต็มของกฎ

บางคนเข้ามาโดยใช้ความรักของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและพระเมตตาและไม่สนใจต่อพระบิดา

แต่ด้วยกันพวกเขาได้ลืมไปว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มาเพื่อให้สำเร็จต่อพระคำของพระบิดา

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้กลายเป็นกฎที่สมบูรณ์สำหรับมนุษย์เพราะพระองค์ได้เป็นเครื่องถวายบูชาที่สมบูรณ์สำหรับพระบิดา

ดังนั้นประชาชนไม่ต้องติดตามศาสดาพยากรณ์

แต่พวกเขาต้องติดตามพระคำสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ซึ่งได้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์

Whoever thinks that the Holy Bible is the Word of the beloved Son of God only and they do not need to read the Old Testament of the Holy Bible will not completely follow the teachings of the beloved Son of God

because the Old Testament is the story of the Father Himself that leads to Him sending the beloved Son of God for humans. So, if they forget the part of love of the Father shown by sending His Son, they will not follow completely the teaching of the beloved Son of God as well.

ใครก็ตามที่คิดว่าพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์คือพระคำของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเท่านั้น และพวกเขาไม่จำเป็นต้องอ่านพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมของพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาจะไม่ติดตามพระคำสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ เพราะพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมคือเรื่องราวของพระบิดาพระองค์เองในการที่ได้ส่งพระบุตรของพระองค์เพื่อมนุษย์ ดังนั้น ถ้าพวกเขาได้มีส่วนความรักของพระบิดาโดยส่งพระบุตรของพระองค์ พวกเขาจะไม่ได้ติดตามพระคำสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยเช่นกัน

“Forces his way.” Forces because they use the Son’s Word against the Father’s Word. The Father uses punishment, but the Son uses love, so they feel that they have a better, straightway to enter and do not need to follow the old law. However, both Father and Son also keep the old law because the beloved Son of God became the true sacrifice for the Father. The way to be saved is only through the beloved Son of God; the Bible tells us that the beloved Son of God said, “I am the way” (John 14:6), and they use His Word to go against the Father’s Word.

“พวกเขาได้แย่งชิงกัน” แย่งชิงเพราะพวกเขาได้ใช้พระคำของพระบุตรต่อต้านพระคำของพระบิดา พระบิดาใช้การลงโทษ แต่พระบุตรใช้ความรัก ดังนั้นพวกเขาจึงรู้สึกที่พวกเขาไม่ตรงที่จะเข้า และไม่ต้องการทำตามกฎเก่า อย่างไรก็ตาม ทั้งพระบิดาและพระบุตรทั้งสองได้รักษาติดตามกฎเก่า เพราะว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้กลายเป็นเครื่องบูชาที่แท้จริงสำหรับพระบิดา วิธีได้รอดมีเพียงทางเดียวคือโดยผ่านทางพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พระคัมภีร์ได้บอกว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพูดว่า “เราคือทาง” (ยอห์น 14:6) และพวกเขาใช้คำของพระองค์เพื่อไปต่อต้านพระคำของพระบิดา

For the reason to ignore the Old Testament, they use the beloved Son of God’s Word, which says, “I am the way.” That is the reason they want to overlook the Old Testament because it has become the way for them to believe: just only believe what the beloved Son of God has said, and that will be enough to enter into the kingdom of Heaven; but, doing this it is completely wrong because they cannot enter without both the Father and the beloved Son, so, believe in the beloved Son of God, but you also need to have faith in what the Father has proclaimed.

สำหรับเหตุผลที่จะไม่ยอมรับภาคพันธสัญญาเดิมพวกเขาใช้คำพูดของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าว่ามีเพียงทางพระองค์ นั่นคือสาเหตุที่พวกเขาต้องการที่จะไม่สนใจพันธสัญญาเดิม เพราะมันกลายเป็นทางสำหรับพวกเขาเพื่อเชื่อ เพียงเชื่อเพียงแต่คำที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พูดและนั่นจะเพียงพอเพื่อเข้าสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ แต่โดยที่เช่นนั้นมันไม่ถูกต้องเพราะพวกเขาไม่สามารถเข้าได้โดยไม่มีทั้งพระบิดาและพระบุตรสุดที่รัก เชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าแต่ด้วยกันเจ้าต้งมีความศรัทธาในสิ่งที่พระบิดาได้ประกาศด้วยเช่นเดียวกัน

¹⁷ But it is easier for the Heaven and the earth to pass away, than for one stroke of a pen of the law to fail.

¹⁷ แต่มันเป็นการง่ายสำหรับสวรรค์และโลกจะลว่งผ่านไป มากกว่าที่กฎข้อเขียนใดๆจะล้มไป

Comments 16:17. See also Comments Matthew 5:18.

Give attention to what this verse says: regardless of what teachings people may have, the law of the Lord stays firm forever. The beloved Son of God Himself came on earth to fulfill the law; He did not come to wipe off the law, but He lifted up the law to fullness with His own death and shedding of blood on the cross.

Verses 1 and 2 are the prediction of the completion of the Old Law; the Father fulfilled His promise to His people; the Old Law cannot be forgotten, but the New Law will be the continuation for making the Old Law complete by the birth of the beloved Son of God, His death on the cross, and His resurrection to fulfill the promise of the Father.

ความเห็น 16:17 ด้วยกันมองในมัทธิว 5:18 ให้ความสนใจว่าพระข้อเขียนได้บอกว่าจะไร ไม่สำคัญว่าคนจะสอนว่าจะไร กฎของพระเจ้าอยู่นั้นคงตลอดไป พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองได้มาบนโลกเพื่อให้กฎนั้นสมบูรณ์ พระองค์ไม่ได้มาเพื่อยกเลิกกฎ แต่พระองค์มายกกฎขึ้นจนถึงเต็มด้วยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์เองและหลังพระโลหิตบนกางเขน

ข้อเขียน 1 และ 2 คือการพยากรณ์ของกฎเดิม พระบิดาได้ทำให้พระสัญญาของพระองค์สมบูรณ์เพื่อประชาชนของพระองค์ กฎเดิมไม่สามารถล้มได้แต่กฎใหม่จะดำเนินต่อไปสำหรับทำให้กฎเดิมสมบูรณ์โดยการถือกำเนิดของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า การสิ้นพระชนม์บนกางเขนของพระองค์ และการฟื้นคืนชีพของพระองค์เพื่อให้คำสัญญาของพระบิดาสมบูรณ์

¹⁸ Everyone that divorces his wife, and marries another, commits adultery; and he that marries one that is divorced from a husband commits adultery.

¹⁸ ทุกคนที่หย่าภรรยาของเขาไป และแต่งงานกับคนอื่น ได้คบชู้ และเขาผู้ที่ได้แต่งงานกับผู้ที่ได้หย่าจากสามีได้คบชู้

Comments 16:18. See also Matthew Comments 5:32.

Q: Why does this verse appear unrelated to the rest of the chapter's teachings? **A:** It does not need to relate because this is the point to show: follow the beloved Son of God's teaching; from this point on, the beloved Son's law is His Word.

ความเห็น 16:18 ด้วยกันมองมีทริวิตความเห็น 5:32 คำถาม ทำไมข้อเขียนนี้จึงปรากฏเหมือนว่าไม่เกี่ยวกับคำสอนของบทนี้? คำตอบ

มันไม่ต้อเกี่ยวข้องเพราะในจุดนี้ได้แสดงว่า ติดตามพระคำสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า จากจุดนี้ไปกฎของพระบุตรสุดที่รักคือคำของพระองค์

In this context, the Lord Jesus says this teaching as it relates to the Old Law versus the New Law. In the old law, if one commits adultery, the marriage for life ends there, but in the Lord of love law, the marriage can stay if both repent and reconcile; if the one that is wrong repents, the other one has the right to forgive or not; if there is no forgiveness, then the marriage ends, but if there is forgiveness, the marriage for life can continue.

ในข้อเขียนนี้เอง พระเยซูเจ้าได้พูดว่าพระคำสอนนี้มันเกี่ยวกับกฎเดิมกับกฎใหม่ ในกฎเดิม ถ้าผู้ใดเล่นชู้การสมรสสำหรับตลอดชีวิตได้จบลงที่นี่

แต่ในพระเจ้าของความรักการสมรสสามารถดำเนินต่อไปได้ถ้าทั้งสองกลับตัวและคืนดีต่อกัน

ถ้าคนที่ทำผิดได้กลับตัวและอีกฝ่ายมีหน้าที่ที่จะให้อภัยหรือไม่ ถ้าไม่ให้อภัยการสมรสได้จบลง

แต่ถ้าในที่นี้คือการให้อภัยโทษการสมรสสำหรับตลอดชีวิตดำเนินต่อไป

¹⁹ Now there was a certain rich man, and he was clothed in purple and fine linen, feasting sumptuously every day;

¹⁹ ได้มีชายเศรษฐีคนหนึ่ง และเขานุ่งหมผ้าสีม่วงและผ้าปานเนื้อดี กินและดื่มอย่างดีเลิศทุกวัน

Comments 16:19. This story is a real story, and the Lord used these characters for the purpose of teaching. This verse clearly talks about this rich man's life: the way he dresses and the food he eats; not many have as him.

ความเห็น 16:19 นี้คือเรื่องจริง และพระเจ้าใช้ตัวละครเหล่านี้จุดประสงค์เพื่อสอน ข้อเขียนได้บอกไว้ชัดเจนเกี่ยวกับชีวิตของเศรษฐีคนนี้

การแต่งกายของเขา อาหารที่เขา กิน ไม่มีคนหลายคนเหมือนเขา

²⁰ and a certain poor man named Lazarus was laid at his gate, full of sores,

²⁰ และมีคนยากจนคนหนึ่งชื่อลาซาลัสนอนอยู่ที่รั้วหน้าบ้านของเขา มีแผลพุพองเต็มตัว

Comments 16:20. Notice from this verse that the poor man's name is mentioned. The Lord lifts him up by mentioning his name in the story, unlike the rich man whose name is not acknowledged. This man Lazarus, we can see the picture of his life clearly: besides being poor, he had sores covering his body, and he suffers for lack of food and pain on his body.

ความเห็น 16:20 สังเกตจากข้อเขียนนี้ ชื่อของชายยากจนได้มีบอกไว้ พระเจ้าได้ยกเขาขึ้นโดยกล่าวถึงชื่อของเขาในเรื่อง

ไม่เหมือนกับเศรษฐีผู้ซึ่งชื่อไม่ได้มีกล่าวถึง ลาซาลัสคนนี้ เราสามารถเห็นภาพชีวิตของเขาชัดเจน นอกจากว่ายากจน

เขามีแผลพุพองตลอดทั้งร่างของเขา และเขาทุกข์ทรมานในการขาดอาหารและเจ็บปวดตามร่างกายของเขา

²¹ and desiring to be fed with what fell from the rich man's table; yes, even the dogs, came and licked his sores.

²¹ และมีความปรารถนาที่จะได้กินสิ่งที่ตกจากโต๊ะของชายเศรษฐี ไซ้แล้ว แม้แต่สุนัข ก็มาและเลียแผลพุพองของเขา

Comments 16:21. This poor man was set at the same level as the animals until he himself desired to eat the food from the floor. His situation was so bad that even the dogs licked his sores. That is his life that we can think about: very poor, and he had nothing in his life.

ความเห็น16:21 ชายยากจนคนนี้ ได้ถูกจัดไว้ในระดับเดียวกับกับสัตว์ จนกระทั่งตัวเองปรารถนาที่จะกินอาหารจากพื้น

สภาพของเขานั้นแย่มากแม้แต่สุนัขก็มาเลียแผลของเขา นั่นคือชีวิตของเขาที่เราสามารถคิดได้ ยากจนมาก ไม่มีสิ่งใดในชีวิตของเขา

²² And it came to pass, that the **poor man** died, and that he was carried away by the angels into the Abraham's bosom – and the rich man also died and was buried.

²² และเวลาได้ผ่านไป คนยากจนได้ตาย และเขาได้ถูกรับไปโดยทูตสวรรค์ไปยังอ้อมอกของอับราฮัม และด้วยกันชายเศรษฐีได้ตายไปและถูกฝังไว้

Comments 16:22a. As the verse tells, the end of earthly life for this poor man came. He did not have a comfortable life on this earth, but he was carried by the angels into Abraham's bosom as a beloved child; we should all think about this poor man's name in our lives as well. He has a name that has been written down in the Holy Bible, and the beloved Son of God used him as a tool for teaching.

ความเห็น16:22ก ตามที่ข้อเขียนได้บอก จุดจบของชีวิตโลกนี้ของชายยากจนคนนี้ เขาอาจจะไม่มีความสุขสบายของชีวิตบนโลกนี้

แต่เขาได้ถูกรับไปโดยทูตสวรรค์ไปยังอ้อมอกของอับราฮัมตั้งเป็นเด็กสุดที่รัก

เราทุกคนควรคิดถึงชื่อของชายยากจนคนนี้ในชีวิตของเราด้วยเช่นเดียวกัน

ชื่อของเขาได้มีเขียนลงในพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์และพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ให้เขาเป็นเครื่องมือสำหรับสอน

“Abraham's bosom.” For the Lord's people, Abraham is considered as the father figure for all. The Lord has let people know that for Lazarus to be in Abraham's bosom, the father figure of nations, the Lord did not select someone to be in Abraham's bosom because they are rich, but because of His mercy, this poor man has been chosen. Abraham is in the realm of Heaven: by Lazarus being sent into his bosom, the Lord has told all readers that the poor man is in Heaven as well.

“อ้อมอกของอับราฮัม” สำหรับประชาชนของพระเจ้าอับราฮัมนั้นถือว่าเป็นพ่อตัวอย่างสำหรับทุกคน พระเจ้าได้ให้ประชาชนรู้

สำหรับลาซาลัสอยู่ในอ้อมอกของอับราฮัมพ่อตัวอย่างสำหรับชาติ พระเจ้าไม่ได้เลือกคนบางคนให้อยู่ในอ้อมอกของอับราฮัมเพราะเขาเป็นเศรษฐี

แต่เพราะว่าพระเมตตาของพระองค์ชายยากจนได้ถูกเลือก อับราฮัมอยู่ในเขตของสวรรค์

โดยมีลาซาลัสในอ้อมอกของท่านได้บอกแก่ผู้อ่านทุกคนว่าชายยากจนนี้ได้อยู่ในสวรรค์ด้วยเช่นเดียวกัน

Q: From this story, it appears that Lazarus's selection for Heaven was based on his poverty, suffering, and humble life, and the rich man's selection for Hades was based on his wealth and lack of mercy on Lazarus. Why does the Lord Jesus not tell about these people's faith?

คำถาม

จากเรื่องนี้ได้แสดงว่าเพื่อรับเลือกสำหรับสวรรค์และนรกนั้นขึ้นอยู่กับลาซาลัสนั้นยากจนและทุกข์ทรมานและใช้ชีวิตอย่างถ่อมตนและเศรษฐีไปนรก เพราะเขาร่ำรวยและไม่เมตตาต่อลาซาลัส ทำไมพระเยซูเจ้าไม่ได้บอกเกี่ยวกับความศรัทธาของประชาชน?

A: This story has been told mainly to emphasize God's mercy. God's mercy comes to anyone whom the Lord pleases to have mercy on; the complete reason for choosing one and not another is not given for us to know.

คำตอบ เรื่องนี้ได้บอกถึงจุดประสงค์หลักถึงพระเมตตาของพระเจ้า พระเมตตาของพระเจ้ามายังทุกคนที่พระเจ้าปรารถนาที่จะให้พระเมตตา

สาเหตุที่สมบูรณ์ที่เลือกคนหนึ่งและไม่เลือกอีกคนหนึ่งนั้นไม่ได้ให้สำหรับเราที่จะรู้

²³ And in Hades **having** lifted up his eyes, being in torment, he **sees** Abraham afar off, and Lazarus in his bosom.

²³ และในนรกเขามองขึ้นไปด้วยตาของเขา อยู่ในความทุกข์ทรมาน เขาเห็นอับราฮัมอยู่แต่ไกล และลาซาลัสอยู่ที่อ้อมอกของท่าน

Comments 16:23. The verse tells us what the end situation of this rich man of earth is and also lets us know what the situation of Lazarus, the poor man, is at the end of his earthly life.

ความเห็น16:23 ข้อเขียนได้บอกว่าจะไรคือสภาพตอนจบของชายเศรษฐีของโลกนี้ และบอกเราให้รู้ว่าอะไรคือสภาพของลาซาลัส ชายผู้ยากจน

ในจุดสุดท้ายของชีวิตของเขา

“Being in torment.” Everyone knows the meaning of torment, but nobody knows the feeling of how tormenting it would be to see far off the people in Heaven; the torment is greater than words can tell.

“อยู่ในความทุกข์ทรมาน” ทุกคนรู้ถึงความหมายของทุกข์ทรมาน แต่ไม่มีใครรู้ว่าทรมานอย่างไรที่มันจะได้เห็นคนในสวรรค์ห่างไกล
ทุกข์ทรมานนั้นใหญ่กว่าคำพูดสามารถบอกได้

“He sees Abraham afar off.” This is the reason why the Lord tells this story here: you are in Hades, and you can see Heaven; you can see it, but you cannot go there; this is the part of the torment for the soul to receive.

“เขาเห็นอับราฮัมอยู่แต่ไกล” สิ่งนี้ด้วยเหตุผลทำไมพระเจ้าได้บอกเรื่องนี้ในที่นี้ เจ้าอยู่ในนรกและเจ้าสามารถเห็นสวรรค์ เจ้าสามารถเห็นมัน แต่เจ้าไม่สามารถไปยังที่นั่น นี่เป็นส่วนหนึ่งของความทรมานสำหรับจิตวิญญาณที่ได้รับ

In verses 20 and 21 versus verse 23, we see a contrast between the life of this poor man on earth, suffering hunger and sickness, and the life of the rich man after death, suffering torment in Hades.

ในข้อเขียน 20 และ 21 กับ 23 เราเห็นถึงความแตกต่างระหว่างชีวิตของชายยากจนคนนั้นบนโลก ความทุกข์ทรมาน หิวและความเจ็บป่วย
และชีวิตของชายเศรษฐีบนโลกหลังจากตายไป ทุกข์ทรมานในนรก

Q: How can the rich man in Hades recognize Lazarus and Abraham, who are far off in the realm of Heaven?

A: The soul’s world doesn’t use eyes as we use here on earth; looking and knowing is the way the soul sees, but the soul does not see the details of what it is. Think in this way: you are looking at something, and the picture that you see has meaning, and that meaning has been given to you to recognize what it is, but you will not think about why you see it that way. Think of how you see and hear in a dream.

คำถาม ชายเศรษฐีอยู่ในนรกสามารถจดจำได้อย่างไรละลาซาลด์และอับราฮัมที่อยู่ห่างไกลในสวรรค์? **คำตอบ**

ในโลกแห่งจิตวิญญาณนั้นมันไม่ได้ใช้ตาเหมือนอย่างที่เรารู้จักในโลกนี้ กำลังมองและได้รู้นั้นคืออย่างที่วิญญาณเห็น

แต่วิญญาณไม่ได้เห็นรายละเอียดของสิ่งเหล่านั้น คิดแบบนี้ เงามองบางอย่าง ภาพที่เราเห็นด้วยกันมีความหมาย

และความหมายนั้นได้ให้แก่เราเพื่อรู้ว่ามันคืออะไร แต่เราไม่ได้คิดว่าทำไมเราจึงได้เห็นแบบนั้น คิดถึงว่าเราได้เห็นและได้ยินอย่างไรในความฝัน

²⁴ And he cried out and said, Father Abraham, have mercy on me, and send Lazarus, that he may dip the tip of his finger in water, and cool my tongue; for I am in anguish in this flame.

²⁴ และเขาได้ร้องออกมาและพูดว่า อับราฮัมบิดาท่าน โปรดมีความเมตตาต่อข้าพเจ้า และส่งลาซาลด์ เพื่อเขาจะได้จุ่มนิ้วมือของเขาในน้ำ
และให้ความชุ่มชื้นแก่ลิ้นของข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าทุกข์ทรมานอยู่ในเปลวไฟอันนี้

Comments 16:24. The verse shows the suffering of the soul by knowing where the water is but remaining thirsty and not being able to get it: the internal torment is greater than the outward appearance of suffering. This verse tells that the anguished soul is in the flame of fire: the outward appearance is suffering from the flame, and also, there is internal suffering from thirst. All readers should think about this torment; it is too great to carry.

ความเห็น 16:24 ข้อเขียนได้แสดงถึงความทรมานของวิญญาณโดยรู้ว่าน้ำอยู่ที่ไหนแต่ยังคงมีความกระหายและไม่สามารถไปเพื่อดื่ม

ความทรมานภายในนั้นมากกว่าความทรมานภายนอกที่ปรากฏ ตามที่ข้อเขียนได้บอกวิญญาณที่ปวดร้าวในเปลวไฟ

ภายนอกทรมานจากเปลวไฟและด้วยกันในที่นี้มีความทรมานภายในจากความกระหาย ให้ผู้อ่านทุกท่านคิดถึงความทรมานนี้

มันหนักมากกว่าที่จะแบก

“He may dip the tip of his finger in water, and cool my tongue.” The way of the soul’s body in that time is not the same as we are now: the tongue is not the part of thirst for the body, the tongue of the soul is the heart of the living of the soul, the suffering of the heart itself. The water in this verse is not the water that we all drink; this water is the mercy of God that the soul needs, for the soul being in torture will need the mercy of God to help eliminate the feeling of thirst.

“เพื่อเขาจะได้จุ่มนิ้วมือของเขาในน้ำ และให้ความชุ่มชื้นแก่ลิ้นของข้าพเจ้า” วิธีของร่างแห่งวิญญาณในเวลานั้นไม่เป็นเช่นเดียวกับเราในเวลานี้

ลิ้นไม่ได้เป็นส่วนสำหรับความกระหายสำหรับร่าง ลิ้นสำหรับวิญญาณคือหัวใจที่มีชีวิตของจิตวิญญาณที่มีชีวิต ความทรมานของใจมันเอง

น้ำในที่นี้ไม่ใช่สิ่งที่เราทุกคนใช้ดื่ม น้ำนี้คือพระเมตตาของพระเจ้าซึ่งจิตวิญญาณนั้นต้องการ

สำหรับจิตวิญญาณที่อยู่ในทรมานจะต้องการพระเมตตาของพระเจ้าเพื่อช่วยขจัดความรู้สึกกระหาย

²⁵ But Abraham said, Son, remember that you in your lifetime received your good things, and Lazarus in like manner evil things; but now here he is comforted and you are in anguish.

²⁵ แต่อับราฮัมพูดว่า บุตรเอ๋ย จำได้มั๊ยเมื่อเจ้ายังมีชีวิตอยู่เจ้าได้รับของที่ดีๆ และลาซารัสเช่นเดียวกันได้รับแต่ของที่ไมดี แต่ในขณะนี้เขาได้รับการปลอบประโลมและเจ้าอยู่ในความทุกข์ทรมาน

Comments 16:25. “Son, remember that you in your lifetime received your good things.” In this place, Abraham, the father, wants to remind him that he already had everything before, when Lazarus had nothing, and he did not use what he had to do good for others in order to build treasures in Heaven for his soul so his soul would not be in torment. The Lord always teaches us to do to others as we want them to do to us; if you do not do good to anyone, then do not expect anyone to do good to you in return.

ความเห็น 16:25 “บุตรเอ๋ย จำได้มั๊ยเมื่อเจ้ายังมีชีวิตอยู่เจ้าได้รับของที่ดีๆ” ในที่นี้

บิดาอับราฮัมต้องการเตือนเขาว่าเขาได้รับแล้วทุกอย่างแล้วเมื่อลาซาลัสไม่มีสิ่งใดเลย

และเขาไม่ได้ใช้สิ่งที่เขาได้มีเพื่อทำความดีสำหรับผู้อื่นเพื่อสร้างสมบัติในสวรรค์สำหรับวิญญาณของเขา

ดังนั้นวิญญาณของเขาจะไม่อยู่ในความทรมาน ตลอดเวลาพระเจ้าได้สอนเราให้ทำดีแก่ผู้อื่นเหมือนดังที่เราต้องการให้เขาทำดีตอบแทนแก่เรา

ถ้าเราไม่ได้ทำดีแก่ผู้ใด แล้วอย่าได้คาดหวังให้ผู้ใดทำดีต่อเราเป็นการตอบแทน

The reason the Lord gives this story to us is for everyone to think about it; the Lord wants everyone to think about one person’s actions versus another person’s actions: what the rich man did and what Lazarus did; that is the main purpose of this story. Faith is in the heart of the person, and it is not only the actions that come out to show faith; however, if someone has faith and does not act, that counts as well (see James 2:14-26). The rich man had everything, so if he had faith, would he give Lazarus something to eat? He did not act on any of the Lord’s teachings, and that has already been shown to all, so does he have faith or not when there is no mercy in him? Lazarus was humbled and suffering; he did not have actions here in the story beyond showing humbleness and not wishing evil to the rich man even if the rich man did not give him any food (see verses 19 to 21).

เหตุผลที่พระเจ้าให้เรื่องนี้สำหรับทุกคนให้คิดเกี่ยวกับมัน พระเจ้าต้องการให้ทุกคนคิดเกี่ยวกับการกระทำของคนคนหนึ่งกับการกระทำของคนหนึ่ง

เพราะพระเจ้าทำอะไรและอะไรที่ลาซาลัสได้ทำ นั่นคือจุดประสงค์หลักของเรื่องนี้

ความเชื่อของใจของคนและมันไม่ใช่เพียงการกระทำเท่านั้นที่ได้ออกมาเพื่อแสดงความเชื่อ อย่างไรก็ตาม

ถ้าบางคนมีความเชื่อและไม่ได้ทำมันนับเข้าด้วย(มองเจมส์ 2:14-26) ชายเศรษฐีมีทุกอย่าง ถ้าเขามีความเชื่อแล้วเขาจะให้ลาซาลัสบางอย่างเพื่อกิน?

เขาไม่ได้ทำอะไรตามพระคำสอนของพระเจ้า และนั่นได้แสดงออกมาทุกอย่าง ดังนั้น

เขามีความเชื่อหรือไม่เมื่อในเวลานั้นไม่มีความเมตตาใดๆในเขา? ลาซาลัสนั้นถ่อมตัวและทุกข์ทรมาน

เขาไม่ได้มีการกระทำใดในเรื่องนอกเหนือไปจากแสดงความถ่อมตัวและไม่ได้หวังสิ่งไมดีแก่เศรษฐีถึงแม้ผู้ซึ่งไม่ได้อาหารใดๆแก่เขา(มองข้อเขียน 19

ถึง 21)

“And Lazarus in like manner evil things.” As the verse says, Lazarus had sores all over his body; besides being poor, he suffered as well; so, what else would a man need to feel bad and wish bad to anyone who has everything? Life on this earth is short, but Lazarus has joy for eternity in Heaven, so even the rich man wants to trade places with him. Also, the point of the story is not that the blessings of this earth count towards going to Heaven or not, but also that the heart must follow the teachings of the Lord.

“และลาซารัสเช่นเดียวกันได้รับแต่ของที่ไมดี” ตามที่ข้อเขียนได้บอก ลาซาลัสมีแผลพุพองเต็มตัว นอกจากยากจนแล้วเขาทุกข์ทรมานด้วย

มีอะไรอีกที่คนจะรู้สึกแย่และหวังให้ทุกคนรู้สึกแย่ด้วยแก่ทุกคนที่มีทุกสิ่ง? ชีวิตในโลกนี้นั้นสั้น แต่ลาซาลัสมีความสุขตลอดไปในสวรรค์

ถึงแม้เศรษฐีต้องการที่จะแลกเปลี่ยนที่กับเขา ดังนั้น

จุดของเรื่องนี้ไม่ใช่พรของโลกนี้ที่นับเพื่อเข้าสู่สวรรค์แต่ด้วยกันใจนั้นต้องติดตามพระคำสอนของพระเจ้า

“But now here he is comforted and you are in anguish.” Abraham tells all that Lazarus is there in Heaven with him; there will be no further torture for Lazarus. Unlike the rich man, Lazarus, the poor man ended up in comfort after death. This story is a lesson for all to learn: what you did to others here on earth will be counted for you or against you at the end.

“แต่ในขณะที่เขาได้รับการปลอบประโลมและเจ้าอยู่ในความทุกข์ทรมาน” ดังที่อับราฮัมได้บอกแก่ทุกคน ลาซาอัสอยู่ในที่นั้นในสวรรค์กับท่าน ในที่นั้นจะไม่มีทุกข์ทรมานอีกต่อไปสำหรับลาซาอัส ไม่เหมือนกับชายเศวฐี ลาซาอัสคนยากจนจวบจนในที่สุดสงบลงหลังจากที่ได้ตาย บทเรียนนี้สำหรับทุกคนให้เรียน อะไรที่ท่านทำต่อผู้อื่นในที่นั้นบนโลกจะนับเข้าสำหรับท่านหรือต่อต้านท่านในจวบ

²⁶ And besides all this, between us and you there is a great chasm fixed, that they desiring to pass from here to you are not able, nor from there to us can they pass.

²⁶ และด้วยกันนี้ ระหว่างพวกเราและเจ้าได้มีเหวใหญ่ได้ตั้งไว้ เพื่อพวกที่จากที่นี้ที่ต้องการข้ามจากที่ไม่สามารถข้ามไปยังเจ้าได้ และเช่นเดียวกันจากจากที่นี้พวกเราไม่สามารถข้ามไปยังเจ้าได้

Comments 16:26. “Between us and you there is a great chasm fixed ...” The chasm is a big space (opening), which in this place is between Hades and Heaven. This chasm is a place that no one from Hades can cross to come to Heaven, and in the same way, no one from Heaven can go to Hades, but all this according to permission only. The way to cross between these two places is only by permission of the Lord Himself because the Word of the Lord will be a bridge to use it. Think about it this way as well: Heaven is on one side, Hades is on the other side, and the Lord has fixed the chasm (a blockage) in the middle of them all; that is why the verse has told us that there is “a great chasm fixed.”

ความเห็น 16:26 “ระหว่างพวกเราและเจ้าได้มีเหวใหญ่ได้ตั้งไว้...” เหวใหญ่นี้คือช่องว่างกว้างใหญ่(ที่เปิด)ซึ่งในสถานที่นี้คือที่ระหว่างนรกและสวรรค์ เหวใหญ่นี้คือสถานที่ที่ไม่มีใครจากนรกสามารถข้ามไปยังสวรรค์และเช่นเดียวกันไม่มีใครจากสวรรค์สามารถไปยังนรก แต่ทุกอย่างขึ้นอยู่กับการอนุญาตเท่านั้น วิธีข้ามระหว่างที่ทั้งสองนี้เสียเพียงโดยคำอนุญาตของพระเจ้าพระองค์เอง เพราะพระคำของพระเจ้าจะเป็นเหมือนสะพานเพื่อใช้มัน คิดเกี่ยวกับวิธีนี้ด้วยว่า สวรรค์อยู่อีกฟากหนึ่ง นรกอยู่อีกฟากหนึ่ง และพระเจ้าได้ทำเหว(เครื่องกั้น)ในระหว่างกลางของมัน นั่นคือทำไมข้อเขียนจึงบอกว่า “เหวใหญ่ได้ตั้งไว้”

Q: The Bible tells us that our chance to go to Heaven is by believing in the Lord Jesus while we are on this earth. Is there any other way to go to Heaven? **A:** There is only one way to Heaven, and that is only by faith in the Lord Jesus, as the Bible tells us. The crossing between these places in this comment refers to angels to which the Lord gives permission to cross between the two places.

คำถาม พระคัมภีร์ได้บอกไว้ว่าโอกาสของเราเพื่อไปยังสวรรค์คือเพียงมีความเชื่อในพระเยซูในขณะที่เราอยู่บนโลกนี้ มีทางอื่นเพื่อไปยังสวรรค์หรือ? **คำตอบ** มีเพียงทางเดียวเพื่อไปยังสวรรค์และทางนั้นคือเพียงความศรัทธาในพระเยซูตามที่พระคัมภีร์ได้บอกแก่เรา ข้ามระหว่างที่นี้ในความเห็นนี้หมายถึงจุดสวรรค์ซึ่งพระเจ้าให้ออนุญาตสำหรับข้ามระหว่างที่ทั้งสอง

²⁷ And he said, I implore you therefore, father, that you would send him to my father’s house;

²⁷ และเขาพูดว่า ข้าพเจ้าขอร้องต่อท่าน บิดาท่าน ขอให้ท่านส่งเขาไปยังบ้านบิดาของข้าพเจ้า

²⁸ for I have five brothers; that he may testify to them, lest they also come into this place of torment.

²⁸ เพราะข้าพเจ้ามีพี่น้องชายห้าคน เพื่อเขาจะได้เป็นพยานต่อพวกเขา ด้วยกลัวว่าพวกเขาจะได้มายังที่แห่งการทรมานนี้

Comments 16:27-28. Everyone who reads this verse should notice that this person still remembers the brothers he has on earth and is concerned for them. Something must be done to help them; otherwise, they all will end up in torment like him. The soul still has memory, and that memory is a part of the soul as well. He tries to ask help for them, but it is too late.

ความเห็น 16:27-28 ทุกคนที่ได้อ่านข้อนี้ควรสังเกต คนผู้นี้ยังคงจำพี่น้องชายที่เขาอยู่บนโลก และมีความเป็นห่วงสำหรับพวกเขา บางอย่างต้องทำเพื่อช่วยพวกเขา อย่างไรก็ตามพวกเขาจะจบลงยังที่ทรมานเหมือนเขา จิตวิญญาณยังคงมีความทรงจำ ความทรงจำนั้นเป็นส่วนหนึ่งของจิตวิญญาณด้วยเช่นเดียวกัน เขาพยายามที่จะขอโทษช่วยพวกเขา แต่มันสายไปแล้ว

²⁹ But Abraham says, They have Moses and the prophets; let them hear them.

²⁹ แต่อับราฮัมบอกแก่เขาว่า พวกเขาไม่มีเศสและศาสดาพยากรณ์ ให้พวกเขาฟังพวกเขา

³⁰ And he said, No, father Abraham, but if one may go to them from the dead, they will repent.

³⁰ และเขาว่า มิได้ อับราฮัมบิดาท่าน แต่ถ้ามีคนหนึ่งจากพวกที่ได้ตายได้ไปยังพวกเขา พวกเขาจะได้กลับตัว

Comments 16:30. This person, within his heart, thinks there is only one way to make his siblings believe: they must meet the dead. He expects them to repent by seeing the dead, which he is wrong. If they did not

believe the men of God telling them about God, the dead coming back would not help them. The men of God have told them the good news to be saved; they don't need the word of the dead to tell them. They can only repent if they come to acknowledge God Almighty, repent and confess their sins, and beg for mercy.

ความเห็น 16:30 บุคคลนี้ภายในใจของเขา คิดว่ามีเพียงทางเดียวเท่านั้นที่จะทำให้พี่น้องของเขาที่มีความเชื่อ พวกเขาต้องพบกับผู้ที่ได้ตายไปแล้ว เขาหวังว่าเขาจะสำนึกผิดโดยได้พบกับคนที่ตายไปแล้ว ซึ่งเขานั้นได้ผิดไป

ถ้าพวกเขาไม่เชื่อต่อพวกเขาของพระเจ้าที่ได้บอกพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้า คนตายกลับมาบอกจะไม่ช่วยพวกเขาได้

พวกเขาของพระเจ้าได้บอกพวกเขาถึงข่าวดีเพื่อได้รอด พวกเขาไม่ต้องการคำของคนตายมาบอกพวกเขา

พวกเขาสามารถกลับตัวได้เพียงถ้าพวกเขาอ้อมรับพระเจ้าผู้สูงสุด กลับตัวและสารภาพบาปของพวกเขาและอ้อนวอนขอพระเมตตา

Q: How was it possible for Abraham to be in Heaven and the rich man's soul to be in Hades, and there being a chasm between them, to communicate with each other as given here in these verses?

คำถาม เป็นไปได้อย่างไรสำหรับอับราฮัมผู้อยู่ในสวรรค์และจิตวิญญาณนี้อยู่ในนรก และที่นั่นมีเหวลึกกั้นอยู่ระหว่างพวกเขา

สามารถมีการติดต่อต่อกันและกันตามที่ให้มีให้ในข้อเขียนนี้?

A: First, we must understand that this is a true story that the Lord gives to us. In the spiritual realm, conversation can be made, and distance is not a problem; the conversation will be as face-to-face, even if it is far away, a farther distance than any human can imagine.

คำตอบ สิ่งแรก เราต้องเข้าใจด้วยว่านี่คือเรื่องจริงซึ่งพระเจ้าได้ให้แก่เรา ในเขตของจิตวิญญาณ การสนทนาสามารถทำได้ ระยะทางไม่มีปัญหา การสนทนาจะเป็นเหมือนว่าต่อหน้าถึงนั้นจะห่างไกล มากเกินกว่าที่มนุษย์คนใดสามารถคาดฝันเกี่ยวกับระยะทาง

Q: Why would souls from the Heaven side entertain communication with souls from the Hades side?

คำถาม ทำไมจิตวิญญาณจากสวรรค์ร่วมสนทนากับจิตวิญญาณจากนรก?

A: Normally, they would not have any communication, but in this case, it is the will of the Lord; when Abraham has talked with this soul, he has done accordingly to the will of the Lord Himself, and the beloved Son of God has used this case as a teaching.

คำตอบ โดยปกติแล้ว พวกเขาจะไม่มีการสนทนาใดๆ แต่ในที่นี้เป็นพระประสงค์ของพระเจ้า เมื่ออับราฮัมสนทนากับจิตวิญญาณนี้

ท่านได้ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าพระองค์เอง และพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ใช้กรณีนี้เพื่อสอน

³¹ And he said to him, If they hear not Moses and the prophets, neither will they be persuaded, if one should rise out from the dead.

³¹ และท่านพูดต่อเขาว่า ถ้าพวกเขาไม่ยอมฟังโมเสสและศาสดาพยากรณ์ เช่นกันพวกเขาจะไม่ยอมเชื่อ ถ้ามีใครคนหนึ่งขึ้นจากความตาย

Comments 16:31. The meaning of this verse is clear in its own.

ความเห็น 16:31 ความหมายของข้อเขียนนี้ชัดเจนในตัวเอง

Comments 16:19-31. The characters from this story, the rich man and Lazarus, lived on earth before the Lord Jesus was born on earth. The Lord has given this story to make all humans realize that the beloved Son of God exists before time; nothing has happened before time that He does not know about it; the people and their actions, He has seen them all and knows them. What happens in Heaven and Hades, He knows them all.

ความเห็น 16:31 ตัวละครจากเรื่องนี้ ชายเศรษฐีและลาซาลัส ได้อาศัยอยู่บนโลกมาก่อนที่พระเยซูได้ถือกำเนิดบนโลก

พระเจ้าได้ให้เรื่องนี้เพื่อสำหรับให้มนุษย์ทั้งหลายให้ตระหนักด้วยเช่นเดียวกันถึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้อยู่มาก่อนเวลา

ไม่มีสิ่งใดที่ได้เกิดขึ้นมาก่อนเวลาที่พระองค์ไม่รู้เกี่ยวกับ ประชาชนและการกระทำของพวกเขาพระองค์ได้เห็นมันทั้งหมดและรู้เกี่ยวกับพวกเขา

อะไรที่เกิดขึ้นบนสวรรค์และนรก พระองค์รู้เกี่ยวกับมันทั้งหมด

Life and Faith Application. 1) Do not use “in unrighteous ways” the gifts the Lord has given you in order to make a profit for yourself. 2) Remember who your true master is; if you do wrong, come to the Lord and repent; do not sell your soul to the dark side. 3) Show mercy and use your earthly treasures to help others in need. 4) Have faith and apply the teachings of the Lord to your life so your soul will not end up in Hades, where it will be in great torment and anguish. 5) Read and meditate on the entire Bible, both the Old and New

Testament, to understand the Father's teaching and the Son's teaching; we are saved by the mercy of the Father through faith in the Lord Jesus and through the Lord Jesus we fulfill the Old Law and the New Law.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) อย่าใช้ของชั่วของพระเจ้าในทางที่ไม่ถูกต้องพระเจ้าได้ให้แก่ท่านเพื่อทำประโยชน์สำหรับตัวท่านเอง 2)

จำไว้ใครคือนายที่แท้จริงของท่าน ถ้าท่านทำความผิดมายังพระเจ้าและกลับตัว อย่าขายจิตวิญญาณของท่านให้แก่ความมืด 3)

แสดงความเมตตาและใช้สมบัติทางโลกเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นที่อยู่ในความต้องการ 4) มีความศรัทธาและใช้คำสอนของพระเจ้าเพื่อชีวิตของท่าน

เพื่อจิตวิญญาณของท่านจะได้ไม่จบลงในนรกที่ซึ่งมีความทรมานอันยิ่งใหญ่และความปวดร้าว 5) อ่านและทำสมาธิในพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ทั้งเล่ม ทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่เพื่อเข้าใจพระคำสอนของพระบิดาและพระคำสอนพระบุตร

เราจะได้รับรอดโดยพระเมตตาของพระบิดาโดยผ่านทางความศรัทธาในพระเยซูเจ้าและโดยผ่านทางพระเยซูเราสำเร็จทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่